CONTOUR 11
BIENNALE

THE EYES OF THE HEART AND THE SOUL OF THE WORLD

curated by
Sofia Lemos

05.09 — 01.11.26

VOORWOORD 1–2
FOREWORD

CURATORIËLE VISIE 3–4
CURATORIAL STATEMENT

BEZOEKERSINFORMATIE 5–6
VISITOR INFORMATION

TOEGANKELIJKHEID 7–8
ACCESSIBILITY

KAART MET LOCATIES 9
MAP OF LOCATIONS

Kunsthal Mechelen 10–16
dmvA Architects 17–18
Tack Tick 19–21
Stiltetuin 22–23
De Noker 24–28

PUBLIEKSWERKING 29
PUBLIC ENGAGEMENT

ONTDEK MECHELEN 30
DISCOVER MECHELEN

GEZINSACTIVITEIT 31–32
FAMILY RESOURCE

COLOFON 33–36
COLOPHON

VOORWOORD

NL Een nieuw begin is zelden één welomlijnd moment, maar net een collectief proces van wording. Nieuwe tijdperken ontstaan doordat mensen streven naar verandering, nieuwe identiteiten krijgen vorm terwijl oude worden afgelegd. Ook culturele projecten blijven alleen bestaan omdat gemeenschappen ervoor kiezen ze te dragen. Contour Biennale is zo'n project dat nieuw leven krijgt in deze elfde editie.

Toen de biënnale na tien edities in 2023 werd stopgezet was de weerstand vanuit de kunstensector zo groot dat zich spontaan een actiegroep vormde om haar voortbestaan te verdedigen. Kunstenaars, curatoren en cultuurwerkers zetten zich in voor een doorstart. Uiteindelijk stelde Etienne Van den Bergh, die de biënnale in 2003 oprichtte, voor om te herhalen wat hij twintig jaar eerder had gedaan: een nieuwe vzw oprichten, de nodige middelen bijeenbrengen en een nieuwe editie organiseren.

Toen we enkele maanden later op zoek gingen naar een curator, sloot het voorstel van Sofia Lemos sterk aan bij de situatie waarin we ons bevonden. Zoals de tentoonstelling laat zien, stellen beelden ons in staat ons een toekomst in te beelden nog voordat die werkelijkheid is geworden. Ook deze editie van Contour Biennale bestond aanvankelijk alleen als een gedeeld beeld. Pas dankzij de inzet van velen kon dat beeld werkelijkheid worden.

Naast de leden van de actiegroep, de curator en de deelnemende kunstenaars zou de heropstart van de biënnale onmogelijk zijn geweest zonder de grote betrokkenheid van onze toegewijde hoofdpartner Kunsthal Mechelen. Onze partners kunstencentrum nona, TACK TICK, Academie Mechelen, NW Aalst, Argos, Beursschouwburg, Kunstenpunt, KASK & Conservatorium, escautville, STUK, WIELS, Auguste Orts, Courtisane, dmvA Architecten, Emmaüs vzw, Studio PARA, Studio RGB en Bureau BoschBerg stelden locaties, tijd en andere onmisbare ondersteuning ter beschikking. Samen met een projectsubsidie van de Vlaamse Overheid en aanvullende steun van schepen van Cultuur Kristof Calvo maakte dit het mogelijk om een nieuwe toekomst voor de biënnale te creëren.

Contour Biennale heeft een duidelijke missie. De biënnale biedt curatoren, kunstenaars en kunstwerkers een platform om zich te verbinden met een internationale kunstscene en wil deze rol in de toekomst verder uitbouwen. Als kleinschalige biënnale is Contour bovendien sterk verweven met de stad die haar draagt, als gastheer en als publiek. De rijke geschiedenis van Mechelen vormt daarbij een belangrijke bron van inspiratie en een klankbord. Van daaruit blijft Contour Biennale zich ontwikkelen als een platform voor urgente vragen en voor inspirerende, internationale artistieke praktijken die nieuwe perspectieven openen.

We zijn Sofia Lemos bijzonder dankbaar dat zij zich samen met ons heeft ingezet voor de heropbouw van Contour Biennale en zich heeft opengesteld voor het onzekere en soms weerbarstige proces van worden dat de organisatie nog altijd vormgeeft. Dankzij haar engagement en haar inspanningen voor de fondsenwerving laat deze editie zien welk potentieel de biënnale heeft.

Wat je hier ziet, is dan ook meer dan een tentoonstelling. Het is het resultaat van een gezamenlijke inspanning en het bewijs dat een kunstensector, een stad en haar inwoners kunnen weigeren los te laten waar zij in geloven—en zo samen iets nieuws tot stand kunnen laten komen.

Heidi Ballet (directeur), samen met Laura Herman (voorzitter) en alle leden van de oorspronkelijke actiegroep:

Joachim Naudts (ondervoorzitter), Sofia Dati, Pieter-Paul Mortier, Chloé Op de Beeck (Oprichters / Raad van Bestuur)

Anouk De Clercq, Natalie Gielen, Marie Logie, Stijn Maes, Vincent Stroep, Etienne Van den Bergh, Herman Van Ingelgem, Karen Verschooren, Anyuta Wiazemsky Snauwaert, Julia Wielgus (Oprichters / Algemene Vergadering)

FOREWORD

EN A new beginning is rarely a singular event. More often, it is a collective process of becoming. New eras emerge because people strive for change; new identities emerge because they are wanted into existence. Cultural projects, too, only continue when communities choose to sustain them. Contour Biennale is one such project, entering a new chapter with this eleventh edition.

After the biennale was discontinued in 2023, following ten editions, resistance from the arts sector was strong enough for a grassroots action group to form spontaneously in its defence. Artists, curators and cultural workers became advocates for its continuation, until Etienne Van den Bergh, who founded the biennale in 2003, proposed repeating what he had done twenty years earlier: establishing a new non-profit organisation, raising the necessary funds, and organising a new edition.

Just months later, as we began our search for a curator, Sofia Lemos' proposal resonated strongly with the circumstances we faced. As the exhibition suggests, images allow us to imagine a future before it exists. This edition of Contour Biennale, too, first existed as a shared image and then could only take material form through the commitment of many.

Apart from the members of the action group, the curator and the participating artists, relaunching the biennale would have been impossible without the commitment of our main partner Kunsthal Mechelen, whose solidarity, financial support and help in human resources have been invaluable. Our partners kunstencentrum nona, TACK TICK, Academie Mechelen, NW Aalst, Argos, Beursschouwburg, Kunstenpunt, KASK & Conservatorium, escautville, STUK, WIELS, Auguste Orts, Courtisane, dmvA Architects, Emmaüs vzw, Studio PARA, Studio RGB and Bureau BoschBerg have offered locations, time and other invaluable support. With a project grant from the Flemish Government and additional support from the Alderman for Culture Kristof Calvo, we could create a new future for the biennale.

Contour Biennale has a mission. It is a platform for curators, artists, and art workers to connect with an international scene, and the biennale plans to expand this role in the future. As a small-scale biennale, it is a platform deeply intertwined with the city that sustains it both as an audience and as a host. Drawing inspiration from the city's rich history as both a source and a sounding board, Contour Biennale continues to unfold as a compelling platform for urgent questions and inspiring international artistic practices.

We are deeply grateful to Sofia Lemos for joining us in rebuilding Contour Biennale and embracing the uncertain and unruly process of becoming that continues to shape the organisation. Through her commitment and fundraising, this edition affirms the biennale's potential. What you encounter here is more than an exhibition. It is the result of a collective effort, and proof that an arts community, a city, and its inhabitants can refuse to let go of what they believe in—and, together, bring something new into being.

Heidi Ballet (Director) together with Laura Herman (Chairperson) and all members of the action group:

Joachim Naudts (Vice Chairperson), Sofia Dati, Pieter-Paul Mortier, Chloé Op de Beeck (Board of Directors)

Anouk De Clercq, Natalie Gielen, Marie Logie, Stijn Maes, Vincent Stroep, Etienne Van den Bergh, Herman Van Ingelgem, Karen Verschooren, Anyuta Wiazemsky Snauwaert, Julia Wielgus (General Assembly)

THE EYES OF THE HEART AND THE SOUL OF THE WORLD

From cave paintings to machine vision and mythic symbols to data-driven imaginaries, images have shaped how we perceive, imagine, and inhabit the world, orienting our collective sense of belonging and becoming. They generate possibilities, organise time, and mobilise affect—connecting past and future, the ecological and the ancestral, the technological and the spectral.

Across these thresholds lies a subtle realm where the visible and the unseen meet: the *imaginal*, a space of potentiality where desire and lived experience converge, perception shifts, time resets, and language forms at the edges of consciousness. Here, in what Henry Corbin called 'the world of the soul', images acquire visionary force, seen through the 'eyes of the heart'.

Delving into the invisible frequencies of personal and planetary becoming, Contour Biennale 11 engages the visions, dreams, and projections that arise through life's ongoing transformations: from gestation and birth to childhood and adolescence; from gender transition and ageing to love and loss; from climate crisis and exile to regeneration and return—as images that both move us and mobilise change.

Such transitions—profound metamorphoses at once intimate, political, and planetary—are continuous with cycles of growth, decay, and emergence that traverse human and non-human life alike. From within them, images reveal rather than represent, blurring the boundary between the world as it is and the world as it might be.

Situated across the historic city of Mechelen, Contour Biennale 11 unfolds through a parcours of site-specific works in film, sound, sculpture and installation, expanding the possibilities of the moving image today. Together, the artists conceive the imaginal as an ecology of the possible, where images emerge as living forces: mirrors through which our shared capacity to transform and be transformed becomes perceptible.

Sofia Lemos

CURATORIAL STATEMENT:
THE EYES OF THE HEART AND THE SOUL OF THE WORLD

Van grotschilderingen tot beeldherkenning door machines en van mythische symbolen tot datagedreven verbeeldingen: beelden hebben altijd mee bepaald hoe we de wereld waarnemen, verbeelden en bewonen. Ze sturen ons collectief gevoel van thuishoren en wording. Ze scheppen mogelijkheden, ordenen de tijd en roepen emoties op. Zo verbinden ze verleden en toekomst, het ecologische en het vooroudelijke, het technologische en het spectrale.

Over deze drempels strekt zich een subtiel gebied uit waar het zichtbare en het onzichtbare elkaar raken: het 'imaginale'. Het is een plek vol potentieel, waar verlangen en geleefde ervaring samenkomen, de waarneming verschuift, de tijd zich opnieuw ontvouwt en taal vorm krijgt aan de randen van het bewustzijn. Hier—in wat filosoof Henry Corbin 'de wereld van de ziel' noemde—krijgen beelden visionaire kracht. Ze worden waargenomen met 'de ogen van het hart'.

Contour Biënnale 11 verkent de onzichtbare frequenties van persoonlijke en planetaire wording. Ze richt zich op de visioenen, dromen en projecties die ontstaan uit de voortdurende transformaties van het leven: van zwangerschap en geboorte tot kindertijd en tienerjaren; van gendertransitie en ouder worden tot liefde en verlies; van klimaatcrisis en ballingschap tot herstel en terugkeer. Als beelden die ons raken en verandering in beweging zetten.

Zulke overgangen—ingrijpende metamorfoses die tegelijk intiem, politiek en planetair zijn—resoneren met de cycli van groei, verval en ontstaan die menselijk én niet-menselijk leven doorkruisen. Vanuit zulke overgangen functioneren beelden niet langer als representaties, maar als onthullingen. Zo vervaagt de grens tussen de wereld zoals die is en de wereld zoals die zou kunnen zijn.

Verspreid over de historische stad Mechelen ontvouwt Contour Biënnale 11 zich als een parcours van site-specifieke werken in film, geluid, sculptuur en installatie. Samen verkennen ze de mogelijkheden van het bewegend beeld en verruimen ze grenzen. De kunstenaars benaderen het imaginale als een ecologie van het mogelijke, waarin beelden verschijnen als levende krachten: spiegels die ons gedeelde vermogen zichtbaar maken om te transformeren én getransformeerd te worden.

Sofia Lemos

NL **Openingsuren**
woe–zon, 13:00–18:00

Ticketbalie & Startpunt
Kunsthal Mechelen
Onder-Den-Toren 12,
2800 Mechelen

Totale kijktijd
Ongeveer. 3 h 15 min

Tarieven
€14: Standaardtarief
€25: Steunticket
€7: Met studentenkaart
€5: Studenten in school-groepen (gratis voor de begeleidende leerkracht) en studenten van de Academie Mechelen
€3: UiTPAS met kansentarief, Brussels Paspartoe Card, European Disability Card
Gratis: Kinderen tot 12 jaar, perskaart, Different Class leden, IBA-leden

Met een ticket kun je elke locatie één keer bezoeken, op elk moment tijdens de openingsuren van de biënnale. Het ticket blijft geldig gedurende de hele looptijd van de biënnale en is niet gebonden aan de dag waarop je het hebt aangekocht.

Hoe geraak je in Kunsthal Mechelen
Met de trein: Kunsthal Mechelen is bereikbaar vanuit het station Mechelen (1300 m, ongeveer 20 min te voet) en Mechelen-Nekkerspoel (700 m, ongeveer 10 min te voet).

Met de fiets: Er zijn Blue-bike beschikbaar aan station Mechelen. Je kunt een fiets huren door de Blue-bike-app te downloaden en een account aan te maken.

Met de auto: Parking Kathedraal bevindt zich net tegenover de ingang van Kunsthal Mechelen, Parking Grote Markt en Veemarkt bevinden zich op wandelafstand.

Toegankelijkheid
Zie *Toegankelijkheid* (p. 7) over rolstoeltoegankelijkheid, WC's, ondertiteling, zitplaatsen, waarschuwingen over inhoud, eerste hulp, vestiaires, een prikkelarme ruimte, en andere nuttige informatie om je bezoek te plannen.

Waar eten, drinken en uitrusten
In de gids *Discover Mechelen* (p. 30) vind je een selectie van adressen op de route waar je kan eten, iets kan drinken of even kan uitrusten.

Gegidste rondleidingen
We bieden rondleidingen aan voor groepen in het Nederlands, Frans en Engels. Ga naar de pagina 'Rondleidingen' op de website van Contour Biennale om een rondleiding te boeken via Visit Mechelen.

De gidsen zijn ervaren en kunnen hun rondleidingen aanpassen aan verschillende noden en leeftijden.
Heb je een vraag of verzoek over rondleidingen voor groepen? Neem dan telefonisch contact op via +32 (0)15 29 76 57 of per e-mail via groepen@mechelen.be.

Daarnaast bieden we in het publieke programma nog andere specifieke rondleidingen aan.
Meer informatie vind je op contourbiennale.org/agenda.

Contact
Website: contourbiennale.org
Algemeen contact:
info@contourbiennale.org
Perscontact:
press@contourbiennale.org
Toegankelijkheid & Publiekswerking:
Bethan Burnside,
bethan@contourbiennale.org

UiT in Mechelen:
uitin.mechelen.be

Visit Mechelen:
visitmechelen.be

EN **Opening Hours**
Wed–Sun, 13:00–18:00

Ticket Office & Starting Point
Kunsthal Mechelen
Onder-Den-Toren 12,
2800 Mechelen

Total screening time
Approx. 3 h 15 min

Tickets
€14: Standard ticket
€25: Support ticket
€7: Student Card holders
€5: Students in school group (free for accompanying teachers) and students of Academie Mechelen
€3: Holders of UiTPAS with kansentarief, Brussels Paspartoe Card, European Disability Card
Free: Children under 12, Press Card holders, Different Class Members, IBA Members

With one ticket, you can visit each venue once at any time during the biennale's opening hours. The ticket is valid for the entire duration of the biennale and is not tied to the day of purchase.

How to get to Kunsthal Mechelen
Train: Kunsthal Mechelen is close to both Mechelen Station (1300 m, 20 minutes on Google Maps) and Mechelen Nekkerspoel Station (700 m, 10 minutes on Google Maps).

Bike: Blue-bike are available at Mechelen station. You can rent these by downloading the Blue-bike app and creating an account.

Car: Parking Kathedraal is directly opposite the entrance of Kunsthal Mechelen, while Parking Grote Markt and Parking Veemarkt are nearby.

Accessibility
See *Accessibility* (p. 8) concerning wheelchair access, toilets, subtitles, seating, content notices, first aid, cloakrooms, the Rest Space, and other useful information for planning your visit.

Where to Eat, Drink & Rest
You can refer to *Discover Mechelen* (p. 30) for a selection of addresses where you can eat, enjoy a drink, and rest in between exhibition spaces.

Guided Tours
We offer guided tours for groups in Dutch, French, and English. Go to the 'Guided Tours' page on the Contour Biennale website to book a guided tour through Visit Mechelen.

The guides are experienced in adapting their tours to cater to diverse needs and ages. If you have a question or request about guided tours for groups, you can get in touch by phone at +32 (0)15 29 76 57 or via email at groepen@mechelen.be.

We offer additional guided tour options through our public programme. Find out more at contourbiennale.org/agenda.

Contact
Website: contourbiennale.org
General Contact:
info@contourbiennale.org
Press Contact:
press@contourbiennale.org
Accessibility & Public Engagement:
Bethan Burnside,
bethan@contourbiennale.org

UiT in Mechelen:
uitin.mechelen.be

Visit Mechelen:
visitmechelen.be

TOEGANKELIJKHEID

NL *Contour Biënnale nodigt bezoekers uit om hedendaagse kunst en bewegend beeld in een inclusieve, verwelkomende omgeving te beleven. We doen ons best om evenementen zo toegankelijk mogelijk te maken.*

Rolstoeltoegankelijkheid
De meeste locaties zijn volledig toegankelijk voor rolstoelgebruikers. Kunsthal Mechelen en TACK TICK hebben enkele kleine treden aan de ingang. Alle tentoonstellingsruimtes zijn op één niveau toegankelijk. De Noker heeft een rolstoeltoegankelijke ingang met een automatische deur aan Edgard Tinellaan 1c. De andere locaties hebben geen automatische deuren, maar het personeel ter plaatse helpt je graag.
Bij Kunsthal Mechelen is een rolstoel beschikbaar die je kunt lenen.

Toiletten
Er zijn toiletten in Kunsthal Mechelen, TACK TICK en De Noker. In De Noker is er een rolstoeltoegankelijk toilet. Helaas beschikken de andere locaties niet over een rolstoeltoegankelijk toilet. Ga naar 'Toegankelijkheid' op de website van Contour Biennale voor een overzicht van rolstoeltoegankelijke toiletten in Mechelen via de website van Visit Mechelen.

Rustruimte
Bij TACK TICK is een Rustruimte beschikbaar. Deze ruimte maakt geen deel uit van de tentoonstelling, maar biedt bezoekers de mogelijkheid om tot rust te komen, zich te herstellen of even op adem te komen. Help mee om de ruimte rustig te houden voor anderen en respecteer het doel ervan. Er zijn oordopjes, oogmaskers, fidget toys en zitplaatsen beschikbaar. Vermijd in deze ruimte hard geluid, gesprekken en fel of knipperend licht.

Ondertiteling
Alle films hebben Engelse en Nederlandse ondertiteling.

Waarschuwingen
Verschillende werken hebben waarschuwingen over de inhoud, die je in deze gids kan terugvinden.

Zitplaatsen
Bij ieder kunstwerk is er een zitplaats om rust, comfort en langere kijktijd te faciliteren.

Gezinnen
Op p. 31 in deze gids vind je een activiteit voor gezinnen. Spijtig genoeg zijn er geen zones voor borstvoeding of verschoontafels voorzien, maar voel je vrij om dit te doen waar het comfortabel is. Buggies kunnen in de inkomhal van iedere locatie opgeborgen worden.

EHBO
EHBO-kits zijn aanwezig aan de receptie van Kunsthal Mechelen en onder de kraan in het toilet bij TACK TICK.

Hulp- of geleidehonden
Alle locaties verwelkomen hulp- of geleidehonden.

Sociaal beeldverhaal
Om neurodivergente bezoekers en iedereen die zich graag verder wil voorbereiden op een bezoek te ondersteunen, is er via de pagina 'Toegankelijkheid' op de website van Contour Biënnale een sociaal beeldverhaal beschikbaar. Dit biedt een duidelijk overzicht van wat je tijdens je bezoek kunt tegenkomen en geeft per locatie aan wat je kunt verwachten.

Hidden Disability Sunflower
Alle medewerkers zullen het 'Hidden Disability Sunflower' symbool herkennen en erkennen.

Vestiaires
Er is geen bemande vestiaire, maar bezoekers kunnen de rekken of lockers gebruiken bij Kunsthal Mechelen, TACK TICK en De Noker.

Meer informatie vind je op de pagina 'Toegankelijkheid' op de website van Contour Biënnale.

Heb je nog suggesties of vragen, mail ons op bethan@contourbiennale.org

ACCESSIBILITY

EN *Contour Biennale invites visitors to experience contemporary art and moving image in an inclusive, welcoming environment. We try to make our event as accessible as possible.*

Wheelchair Accessibility
Kunsthal Mechelen and TACK TICK have small steps at the entrance. All exhibition spaces can be navigated on a single level. De Noker has a wheelchair-accessible entrance with an automatic door at Edgard Tinellaan 1c. The other venues don't have automated doors, but the staff at each location are willing to help. A wheelchair is available to borrow at Kunsthal Mechelen.

Toilets
There are toilets at Kunsthal Mechelen, TACK TICK and De Noker. There is one wheelchair-accessible toilet available at De Noker. Unfortunately, the other venues do not have wheelchair accessible toilets. Go to 'Accessibility' on the Contour Biennale website to see the list of wheelchair accessible toilets in Mechelen via the website of Visit Mechelen.

Rest Space
A Rest Space is available at TACK TICK. This room is not part of the exhibition, but is here to help visitors regulate, rest, or decompress. Please help keep it calm for others and respect its intention. Earplugs, eye masks, fidget toys, and seating are available for use. Please avoid loud audio, conversations, and bright or flashing lights in this room.

Subtitles in Films
All films have English and Dutch subtitles.

Content Notices
Some works on the route have content notices, available on the artists' pages in this guide.

Seating
Each venue has seating to support rest, comfort, and longer engagement with the works.

Families
There is a family-friendly activity resource available on p. 32. Unfortunately, there is no designated breast-feeding area or baby-changing station along the route, but you're welcome to do so wherever feels comfortable. Strollers can be stored in the entrance foyer of each venue.

First Aid
First aid kits are available from the reception at Kunsthal Mechelen and in the bathroom at TACK TICK.

Assistance or Guide Dogs
All venues welcome assistance or guide dogs.

Social Narrative
To help neurodivergent visitors and anyone who wants to further prepare for their visit, we have a social narrative which provides a clear overview of what to expect at each venue, available on the 'Accessibility' page of the Contour Biennale website.

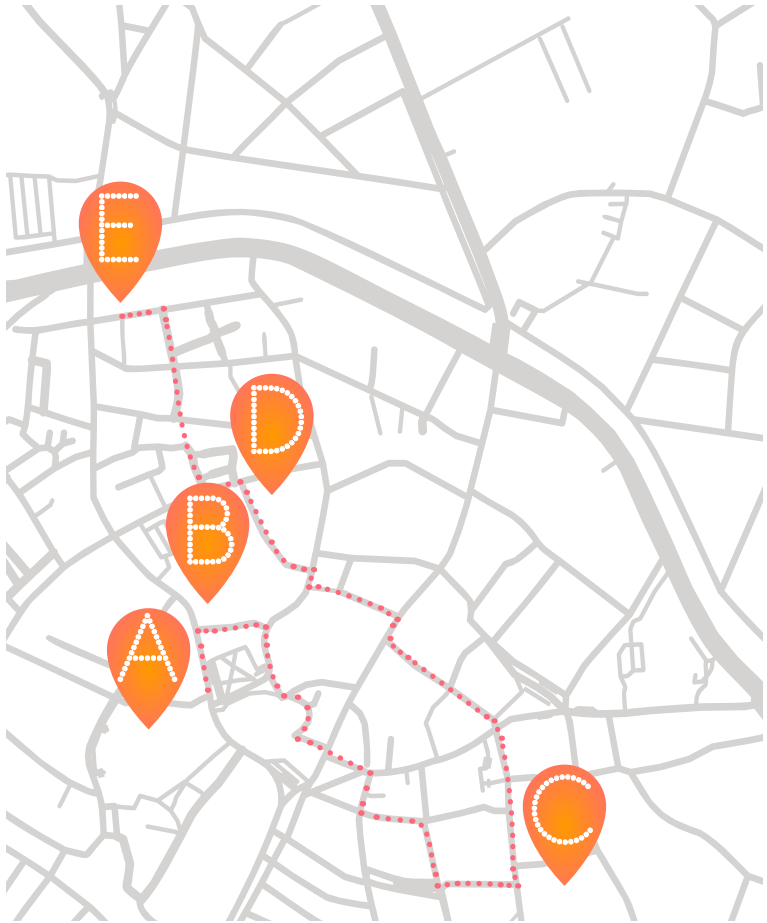
Hidden Disability Sunflower
All staff will recognise the Hidden Disability Sunflower symbol and understand what it means.

Cloakroom
There is no staffed cloakroom, but visitors can use the racks or lockers available at Kunsthal Mechelen, TACK TICK and De Noker.

For more information, please visit the 'Accessibility' page of the Contour Biennale website.

If you have any feedback or questions, email us at bethan@contourbiennale.org.

MAP OF LOCATIONS

A KUNSTHAL MECHELEN

Onder-Den-Toren 12

Kaartverkoop / Ticket Office

01 June Crespo
02 Yuyan Wang
03 Ayoung Kim
04 Kivu Ruhorahoza & Christian Nyampeta
05 Tuấn Andrew Nguyễn
06 Mariana Caló & Francisco Queimadela

B DMVA ARCHITECTS

Sint-Katelijnstraat 16

07 Özgür Kar

C TACK TICK

Huidevettersstraat 3

Rustruimte / Rest Space

08 Claudia Pagès Rabal
09 Gabriel Abrantes

D STILTETUIN

Aartsbisschoppelijk Paleis, Schoutetstraat

10 Rodrigo Hernández

E DE NOKER

Nokerstraat 4

11 Laure Prouvost
12 Ana Vaz
13 Lucia Martinez Garcia
14 Lisa Spilliaert

KUNSTHAL MECHELEN

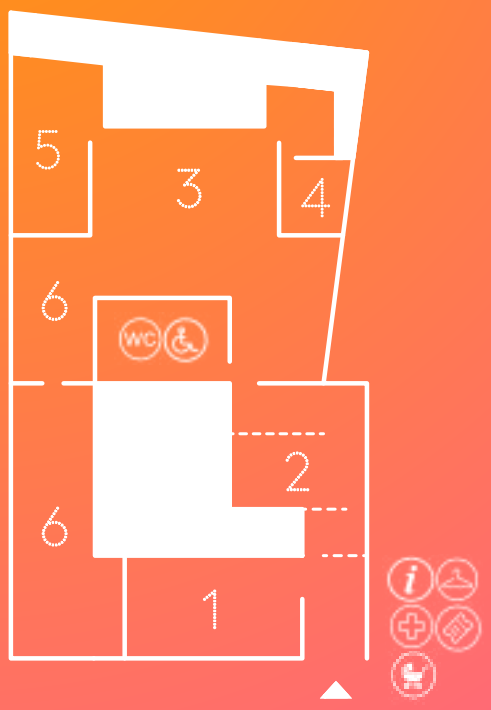
Onder-Den-Toren 12, 2800 Mechelen
Totale kijktijd / Total viewing time: 1 h 57 min

NL Het gebouw dat vandaag Kunsthal Mechelen huist, was ooit de residentie van de Mechelse aristocratische en politieke elite, maar werd later ingrijpend getransformeerd door industrialisatie en de opkomst van de autocultuur. Er blijven vandaag nog sporen achter van deze transformatie in zijn architectuur, ontworpen door Jos Chabot in 1925 als autogarage. Doorheen de jaren 1930 deed het dienst als een distributiecentrum voor bekende Amerikaanse automerken. Tegen midden 20ste eeuw deed het gebouw dienst als tankstation met een dubbele pomp aan de ingang. In 2000 werd het heropend als De Garage, een platform voor hedendaagse kunst en culturele productie in het historische centrum, waar Kunsthal Mechelen vandaag zijn thuisbasis heeft.

De Garage trekt het lichaam naar duisternis en resonantie—een uitnodiging om de ogen aan te passen, om de densiteit van geluid te voelen, en om tijd door te brengen met het spookachtige, met wat verloren is gegaan en een transformatie heeft ondergaan. Industriële materialen en elementaire texturen houden sporen vast van het kinderlijke en voorouderlijke, van het technologische en geologische, het planetaire en het intieme.

EN Once the residence of Mechelen's fifteenth century aristocratic and political elite, the building that now houses Kunsthal Mechelen has been reshaped over time by industrialisation and car culture. Designed by Jos Chabot in 1925 as a car garage, its architecture still bears traces of this transformation. During the 1930s, it served as a distribution centre for renowned U.S. car brands. By the mid-20th century, it functioned as a petrol station with a double fuel pump at its entrance. In 2000, it reopened as De Garage and eventually became Kunsthal Mechelen, a platform for contemporary art and cultural production within the city's historic centre.

De Garage draws the body into darkness and resonance—an invitation to let the eyes adjust, to feel the density of sound, to sit with the spectral, with what has been lost and transformed. Industrial materials and elemental textures hold traces of infancy and ancestry, of the technological and the geological, the planetary and the intimate.

1 June Crespo
Their weft, the grass 2025
Metal cans, textile
290 × 600 × 32 cm

2 Yuyan Wang
Boring Billion 2026
Single-channel video, colour, sound, 14' 57"

3 Ayoung Kim
Al-Mather Plot 1991 2025
Single-channel video, 4K, light-synced installation, 28' 29"

4 Kivu Ruhorahoza & Christian Nyampeta
Whispers 2025
Single-channel video, colour, sound, 29' 44"

5 Tuấn Andrew Nguyễn
The Boat People 2020
Super 16mm transferred to digital, single-channel, colour, sound, 19' 45"

6 Mariana Caló & Francisco Queimadela
Astral 2026
Mixed media
Dimensions variable

01 JUNE CRESPO

b. 1982, Pamplona, Spain. Lives and works in Bilbao, Spain.

NL De sculpturen van June Crespo bewegen zich ergens tussen het industriële en het organische: alledaagse voorwerpen, geladen met een onverwachte emotionele intensiteit. Door middel van het maken van mallen, het gieten, fragmentatie en assemblage creëert ze vormen die balanceren tussen abstractie en figuratie, tussen geslotenheid en poreusheid, alsof de tijd zich er langzaam in heeft afgezet.

In *Their weft, the grass* brengt Crespo metalen containers en reflecterend textiel samen. Het reflecterende textiel fungeert als een membraan dat de natuurlijke oliën van de huid absorbeert. De sporen van contact, condensatie, en beweging die op de stof onzichtbaar zijn, komen in het donker langzaam naar voren. De metaalachtige glans suggereert rigiditeit en weerstand, maar het materiaal is tegelijk fragiel en kwetsbaar. Verspreid door de installatie versplinteren en vervagen de reflecties het beeld van de toeschouwer, waardoor de grenzen tussen lichaam en object, aanwezigheid en restant vervloeien.

Met deze materialen stelt Crespo een eenvoudige maar verstrekkende vraag: hoe kunnen objecten intimiteit dragen en doorgeven, voorbij taal en representatie?

Met de steun van Catapulta en het Etxepare Basque Institute.

EN June Crespo's sculptural practice sits at the threshold between the industrial and the organic, charging everyday materials with emotional intensity. Through moulding, casting, fragmentation, and assemblage, Crespo creates forms that oscillate between abstraction and figuration, density and porosity, revealing the slow accumulation of time.

In *Their weft, the grass*, Crespo brings together metallic containers and highly reflective fabric in an installation that explores material tension, resonance and exposure. The reflective textile functions as a membrane that absorbs the natural oils present in the skin. Invisible on the fabric, these traces of contact, condensation, and movement slowly surface in conditions of darkness. Its metallic sheen suggests resistance and rigidity, while also evoking fragility and vulnerability. Across the installation, reflections splinter and soften the viewer's image, unsettling distinctions between body and object, presence and residue.

Through these materials, Crespo asks how objects can hold and transmit forms of intimacy beyond language or representation.

With the support of Catapulta and the Etxepare Basque Institute.

Their weft, the grass 2025
Metal cans, textile
290 × 600 × 32 cm

02 YUYAN WANG

b. 1989, Qingdao, China. Lives and works in Paris, France.

NL Yuyan Wang onderzoekt het landschap van digitale beelden. Ze distilleert uren aan gevonden filmmateriaal om na te gaan hoe beelden—via extractie en afval—muteren en zich vermenigvuldigen binnen de digitale en visuele cultuur.

Boring Billion gebruikt online filmmateriaal om een oververhitte machine te verbeelden die achtervolgd wordt door petro-industrieel verlangen. Via geautomatiseerde processen, reparatiehandleidingen en technologische omgevingen onderzoekt de film het menselijke verlangen naar constante beweging. Glibberige, slijmerige substanties smeren tandwielen die bewegen in ritmische, bijna erotische sequenties. Bionische figuren schakelen tussen automatisme en reflex, en versmelten menselijke, niet-menselijke en synthetische materie tot een gedeelde logica van optimalisatie en vermoeidheid. Een droneachtige soundtrack, doorspekt met vervormde flarden uit DeBarges *All This Love*, werpt een meelevende blik op leven dat verspreid raakt over organische en technologische gedaanten.

De titel verwijst naar de 'Boring Billion': een periode van schijnbare stilstand in de geschiedenis van de aarde, vóór het ontstaan van complexe levensvormen. In Wangs film wordt die term ironisch: niets staat stil. *Boring Billion* weigert het tedere van het mechanische te scheiden, en vraagt zich af of gevoel zelf misschien een planetaire dimensie heeft.

Met de steun van de Franse Ambassade in België en het Institut français. In het kader van EXTRA, een programma dat Franse hedendaagse creatie in België ondersteunt.

⚠ Let op: deze film bevat immersieve camerabewegingen en soundscapes die bezoekers kunnen desoriënteren.

EN Working primarily in film, Yuyan Wang excavates the landscape of digital imagery, distilling hours of found footage that trace how image production of extraction and waste mutates and multiplies within digital and visual cultures.

Boring Billion uses online footage to portray an overheated machine haunted by petro-industrial desire. Drawing on automated processes, repair tutorials, and technological environments, the film explores humanity's longing for perpetual motion. Slick, viscous substances lubricate gears that move in rhythmic, almost erotic sequences. Bionic figures shift between automation and reflex, merging human, non-human, and synthetic matter into a shared logic of optimisation and fatigue. A drone soundtrack, with distorted lines from DeBarge's *All This Love*, offers a compassionate view of life across organic and technological forms.

The title refers to the 'Boring Billion', a period of stasis in Earth's history before the rise of complex life. In Wang's film, however, the term becomes ironic: nothing is still. Refusing to separate the tender from the mechanical, *Boring Billion* asks whether feeling itself might be planetary in scale.

With the support of the French Embassy in Belgium and the Institut français. As part of EXTRA, a programme that supports French contemporary creation in Belgium.

⚠ Content Notice: This film contains immersive, moving, camera sequences and soundscapes that may disorient viewers.

Boring Billion 2026
Single-channel video, colour, sound, ⏱ 14' 57"
Sound design by Raphaël Hénard.
Commissioned and produced by Fondazione In Between Art Film, and co-produced with The Vega Foundation.

03 AYOUNG KIM

NL Ayoung Kim werkt met video, bewegend beeld, virtual reality, game simulaties, performance, geluid en tekst. Ze combineert speculatieve fictie met historische feiten, geopolitiek en mythe, en verbindt zo geografieën en tijdschalen die ver uit elkaar liggen.

Al-Mather Plot 1991 draait rond het Al-Mather Housing Complex in Riyad, gebouwd door het Koreaanse bedrijf Hanyang in een periode waarin veel Zuid-Koreaanse arbeiders naar de Golfregio trokken. Het complex was bedoeld als grootschalig woonproject, maar stond jarenlang leeg tot de Golfoorlog uitbrak en het een toevluchtsoord werd voor Koeweiti's. Kim verweeft de geopolitiek van olie met de ervaringen van haar vader, die als Koreaanse arbeidsmigrant in de regio werkte. Zo ontstaat een gelaagd portret van het complex als een plek waar migratie, oorlog, petro-kapitalisme en persoonlijke herinnering in elkaar overvloeien.

De film combineert live-action beelden, generatieve AI, game-engine-animaties, archieffoto's en veldopnames die Kim tijdens tien jaar onderzoek verzamelde. Daarmee hermonteert ze fragmenten van geschiedenis en geheugen—en verschijnt olie niet alleen als economische kracht, maar als een voorouderlijk weefsel dat landen, lichamen en geschiedenissen met elkaar verbindt.

⚠ Let op: deze film bevat verwijzingen naar migratie, ontheemding en oorlog, en enkele momenten met intens geluid en licht.

EN Ayoung Kim works across video, moving image, virtual reality, game simulation, performance, sound, and text. Combining speculative fiction with historical fact, geopolitics, and myth, her practice connects distant geographies and timescales.

Al-Mather Plot 1991 centres on Riyadh's Al-Mather Housing Complex, built by the Korean Hanyang Corporation during a surge of South Korean labour migration to the Gulf region. Intended as a major residential development, it remained uninhabited until the outbreak of the Gulf War, when it became a refuge for displaced Kuwaitis. Weaving together the geopolitics of oil with her father's experience as a migrant Korean worker in the region, Kim constructs a layered portrait of the complex as a site where migration, war, petro-capitalism, and personal memory sediment into one another.

Through live-action footage, generative AI, game engine animation, archival photographs, and field recordings gathered over a decade of research, the film digitally reassembles fragments of history and memory, in which oil is never merely an economic force but an ancestral tissue connecting nations, bodies, and histories.

⚠ Content Notice: This film contains references to migration, displacement, and war, as well as moments of increased sound and light intensity.

b. 1979, Seoul, South Korea. Lives and works in Seoul, South Korea.

Al-Mather Plot 1991 2025
Single-channel video, 4K, light-synced installation, ⏱ 28' 29"
Realised for Atelier Hermès, Seoul, thanks to the support of the Fondation d'entreprise Hermès. Sponsored by Seoul Metropolitan Government and Seoul Foundation for Arts and Culture.

04 KIVU RUHORAHOZA & CHRISTIAN NYAMPETA

NL Kivu Ruhorahoza en Christian Nyampeta werken op het snijvlak van film, schrijven, muziek, pedagogie en gemeenschapsgerichte praktijken. Ze hebben elk een oeuvre opgebouwd dat aandacht heeft voor de nasleep van historische breuken en voor de kwetsbare processen waarmee gemeenschappen zich in de loop van tijd opnieuw vormen.

Geïnspireerd door 'Spirits', een gedicht van de Senegalese dichter en filosoof Birago Diop, toont *Whispers* scènes uit het dagelijkse leven in Dakar: gebaren, texturen, geluiden en korte ontmoetingen. Aansluitend bij Diops uitnodiging om 'vaker naar dingen te luisteren dan naar wezens' cultiveert het werk een vorm van aandacht die is afgestemd op het onzichtbare. Hij richt zich op aanwezigheden, materieel en immaterieel: de wind die door de bomen beweegt , de resonantie van stemmen, de dichtheid van objecten, en het tijdsgevoel dat in straten en langs kustlijnen besloten ligt. Zo stelt hij een vraag centraal die in het gedicht besloten ligt: wanneer overstijgt een voorouder zijn of haar eigen afstammelingen en wordt die de voorouder van iedereen?

Door stil te staan bij wat van generatie op generatie wordt doorgegeven, toont de film een geestelijke verwantschap die verder reikt dan het menselijke. De wereld verschijnt er als een onafgewerkte, bewoonde relatie, voortdurend gevormd door wie er geweest is en wie nog komt.

EN Working across film, writing, music, pedagogy, and community-based practices, Kivu Ruhorahoza and Christian Nyampeta have each developed bodies of work attentive to the aftermath of historical rupture and to the fragile processes through which communities reassemble over time.

Inspired by 'Spirits', a poem by the Senegalese poet and philosopher Birago Diop, *Whispers* captures scenes of daily life in Dakar: gestures, textures, sounds, and fleeting encounters. Echoing Diop's invitation to 'listen more often to things than beings', the work cultivates a mode of attention attuned to the unseen. The film turns towards material and immaterial presences: wind moving through trees, the resonance of voices, the density of objects, and the sense of time carried by streets and coastlines. In doing so, it centres a question latent in the poem: when does an ancestor escape their descendants to become the ancestor of all?

By attending to the elements that carry and transmit across generations, the film traces a spectral kinship that extends beyond the human, understanding the world as an unfinished, inhabited relation, continuously shaped by those who came before and those yet to arrive.

b. 1982, Kigali, Rwanda / b. 1981, Kigali, Rwanda. Lives and works in Kigali, Rwanda / Lives and works in New York, USA.

Whispers 2025
Single-channel video, colour, sound, ⏱ 29' 44"
Commissioned by École du soir and co-commissioned by the 13th Seoul Mediacity Biennale.

TUẤN ANDREW NGUYỄN

b. 1976, Saigon, Vietnam.
Lives and works in Ho Chi Minh City, Vietnam.

NL Tuấn Andrew Nguyễn werkt met video, sculptuur en installatie, en vertrekt vanuit langdurig onderzoek, samenwerking met gemeenschappen en mondelinge geschiedenis. Verhalen vertellen is voor hem een speculatieve en helende daad, een manier om geschiedenissen terug te eisen die overschaduwd worden door het officiële verhaal.

The Boat People bouwt verder op Nguyễns onderzoek naar overdracht en het voortleven van objecten. Gesitueerd aan de rand van de mogelijke uitsterving van de mensheid volgt de film een groep kinderen die door overstroomde landschappen dwalen, op zoek naar sporen van verdwenen beschavingen. In de ondergelopen, gefragmenteerde wereld die hen werd nagelaten, proberen ze geschiedenissen te reconstrueren die ze nooit zelf hebben meegemaakt met enkel de objecten die overblijven. Tussen ruïnes, relieken en puin snijden de kinderen voorzichtig houten replica's van de voorwerpen die hen aanspreken: kwetsbare interpretaties van een verleden dat ze zich alleen kunnen voorstellen.

De film vraagt wat we verschuldigd zijn aan werelden waarin we nooit hebben gewoond, en aan degene die de onze zal erven. Hoe blijven verhalen kleven aan de dingen die tussen levenden en doden worden doorgegeven? En welke vormen van verwantschap overleven wanneer bijna al het andere verloren is gegaan?

⚠ Let op: deze film bevat beelden van wapens en thema's als ontheemding en verlies.

EN Tuấn Andrew Nguyễn works across video, sculpture, and installation, drawing on long-term research, community collaboration, and oral history. He views storytelling as a speculative and reparative act that reclaims histories often obscured by official narratives.

The Boat People extends Nguyễn's ongoing inquiry into transmission and the afterlives of objects. Set at the brink of humanity's possible extinction, the film follows a group of children wandering across flooded landscapes in search of traces from a vanished civilisation. Having inherited a world submerged and fragmented, they attempt to reconstruct histories they never directly experienced through the objects that remain. Encountering ruins, relics, and debris, the children carefully reproduce in wood the objects that resonate with them, carving fragile interpretations of a past they can only imagine.

The film asks what we owe to worlds we never inhabited and to those who will inherit ours: how the stories held in things pass between the living and the dead, and what forms of kinship survive when almost everything else has been lost.

⚠ Content Notice: This film contains imagery of weapons and themes of displacement and loss.

The Boat People 2020
Super 16mm transferred to digital, single-channel, colour, sound,
19' 45"

MARIANA CALÓ & FRANCISCO QUEIMADELA

b. 1984, Viana do Castelo, Portugal /
b. 1985, Coimbra, Portugal.
Live and work in Porto, Portugal.

NL Mariana Caló en Francisco Queimadela werken samen sinds 2010 en hun praktijk omvat cinema, bewegend beeld, installatie, tekenkunst, schilderkunst, fotografie en beeldhouwkunst. Doorheen die media verkennen ze de continuïteit tussen tussen helderheid en droomtoestand, observatie en verbeelding, en bouwen ze beelden die lijken te ontstaan op de plek waar het zichtbare en het onzichtbare innig verstrengeld blijven.

Astral verweeft bestaand en nieuw werk dat ingaat op de transformerende relatie tussen kleur en licht. Met gelaagde projecties, reflecties en bewegend beeld creëert de installatie een immersieve omgeving van schimmen, waar vormen ontstaan om daarna weer op te lossen.

De werken komen tot leven door beweging en tijd, en richten onze aandacht op de subtiele processen waarmee werelden verschijnen: beelden glijden tussen sequenties van licht en duisternis, blijven even hangen op de grens van het zichtbare en verdwijnen dan weer. Een dichte geluidsatmosfeer roept een kosmologie op die gegrond is in verbinding, waarin seizoensrituelen, ecologische verandering en kosmische ritmes verschijnen als verwante uitdrukkingen van een wereld in voortdurende metamorfose.

Met steun van de Calouste Gulbenkian Foundation – Afdeling Frankrijk en Ágora - Cultura e Desporto do Porto.

EN Mariana Caló and Francisco Queimadela have worked collaboratively since 2010, developing a practice that spans cinema, moving image, installation, drawing, painting, photography, and sculpture. Across media, they articulate the continuities between lucidity and dream-state, observation and imagination, constructing images that seem to emerge from where the visible and the unseen remain intimately entwined.

Astral brings together a constellation of existing and newly commissioned works organised around the transformative relationship between colour and light. Through layered projections, reflections, and moving image, the installation creates an immersive environment of apparitions and afterimages, where forms emerge only to dissolve again.

Animated by movement and time, the works draw attention to the subtle processes through which worlds come into appearance—images moving through sequences of light and darkness, lingering at a threshold of visibility before receding. A dense sonic atmosphere evokes a cosmology grounded in relation, in which seasonal rites, ecological change, and cosmological rhythms are interconnected expressions of a world in perpetual metamorphosis.

With the support of the Calouste Gulbenkian Foundation – Delegation in France and Ágora - Cultura e Desporto do Porto.

Astral
2026

Midnight
2019
Rear-projection, 6 synchronous videos, colour, sound,
15' 43"

Waters and Mirrors
2022
16mm film transferred to video, colour, sound,
8' 30"

Quasi Moon in Transit
2025
Installation, painting, light drawing projection, mirror, magic lantern, rotating motor

Acrylic on canvas
120 × 180 cm

Acrylic on MDF
30 × 45 cm

Terceiro Corpo Invisível
[Invisible Third Body]
2026
Dyed and painted silk panels, light projection, mirrors, magic lanterns
Dimensions variable

Commissioned by Contour Biennale

Waters and Mirrors 2022
16mm film transferred to video, colour, sound,
8' 30"

DMVA ARCHITECTS

Sint-Katelijnestraat 16, 2800 Mechelen
Totale kijktijd / Total viewing time: 10 min

NL Dit gebouw dat vroeger Mispelters genoemd werd en vandaag de thuisbasis is van dmvA Architecten, heeft een geschiedenis als taverne, kunstenaarsresidentie en brouwerij. Na een bombardement in 1914 werd het herbouwd als een warenhuis en werkruimte. In de 20ste eeuw kwam hier New Mispelters, een papierwinkel die Mechelen meer dan zeventig jaar bediende. Vanuit zijn locatie op de Sint-Katelijnestraat, historisch een straat van schilders, beeldhouwers, klokkengieters, ambachten en brouwerijen bleef de site verankerd in de traditie van maken, vakmanschap en alledaagse culturele productie in de stad.

Na de resonerende duisternis in De Garage ontvouwt dmvA als een satire waarin humor en ongemak dicht bij elkaar liggen, en kwetsbaarheid en hoop voortdurend in onderhandeling zijn. Balancerend tussen verval en mogelijkheid nodigt de rusteloze sfeer uit tot tederheid in de ruïnes van vroegere zekerheden en de aarzelende contouren van wat nog kan ontstaan.

EN Home to the architecture studio dmvA, the building known as Gallery Mispelters and formerly called 'Drijhoek', has been an inn, an artist's residence, and later on a brewery. Bombed in 1914, it was rebuilt as a warehouse and workshop. In the twentieth century, it housed New Mispelters, a stationary shop which served the city of Mechelen for more than seventy years. Situated on Sint-Katelijnestraat, historically a street of painters, sculptors, bell founders, artisans, and breweries, the site remains woven in the city's traditions of making, craftsmanship, and everyday cultural production.

From the resonant darkness of De Garage, dmvA unfolds as a satire: where humour and unease sit close together, and fragility and hope remain in constant negotiation. Suspended between collapse and possibility, its restless mood invites tenderness amid the ruin of former certainties and the tentative architectures that might come next.

Özgür Kar
HEAVY GROUND 2024
2D cut-out animation, colour, sound, 9' 05"

ÖZGÜR KAR

b. 1992, Ankara, Turkey.
Lives and works in Amsterdam, The Netherlands.

NL De praktijk van Özgür Kar ontvouwt zich op het snijpunt van geluid, beeldhouwkunst, animatie en installatie. Geïnspireerd door folklore, experimenteel theater, vroege animatie, traditioneel schaduwspel en televisiecultuur bouwt Kar non-lineaire theaterscènes waarin verlangen, sterfelijkheid, verveling en hunkering telkens terugkeren, een toestand die tegelijk intiem, absurd en wereldvreemd is.

HEAVY GROUND toont een romantische, opera-achtige ontmoeting tussen twee vliegen die vastzitten op een lijmval. Ze bezingen elkaar en vinden elkaar in een tedere laatste vereniging, omringd door dode vliegen in hetzelfde plakkerige landschap. Vliegen zijn een terugkerend motief in Kars werk, een knipoog naar de musca depicta uit de eeuwenoude memento mori-traditie, die stilstaat bij sterfelijkheid en verval. In plaats van de afkeer die vliegen doorgaans oproepen te bevestigen, benadert Kar hun onderlinge relatie met tederheid en geeft ze ruimte aan genegenheid, zang en rouw.

Het duet ontstond in samenwerking met muzikant Arnljótur Sigurðsson en is geïnspireerd door een iconische opname van Clara Rockmore—de gevierde thereminvirtuoos uit het begin van de twintigste eeuw—van Manuel de Falla's Andalusische ballet *El amor brujo (Liefde, de magiër)* uit 1915. Zo verbindt het werk uiteenlopende emotionele en culturele registers over verschillende tijdsperiodes heen.

Met steun van het Mondriaan Fonds, de Ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden en SAHA.

⚠ Let op: dit werk bevat beelden van intimiteit en thema's van rouw en verlies.

EN Özgür Kar's practice unfolds at the intersection of sound, sculpture, animation, and installation. Drawing on folklore, experimental theatre, early animation, shadow-play traditions, and television culture, Kar develops non-linear theatrical scenes in which desire, mortality, boredom, and longing recur as conditions that are at once intimate, absurd, and otherworldly.

HEAVY GROUND depicts a romantic, operatic encounter between two flies caught on a glue trap. The flies serenade each other before entering a tender final union, surrounded by dead flies trapped in the same sticky landscape. Flies are a recurring motif in Kar's work, recalling the musca depicta, a motif within the ancient memento mori tradition of meditation on mortality and decay. Here, Kar confronts the visceral repulsion flies typically provoke by finding their relationship worthy of affection, song, and lament.

Created in collaboration with musician Arnljótur Sigurðsson, the duet draws on an iconic recording by Clara Rockmore—the celebrated theremin virtuoso of the early twentieth century—of Manuel de Falla's 1915 Andalusian gypsy ballet, *El amor brujo [Love, the Magician]*, connecting disparate emotional and cultural registers across time.

With the support of the Mondriaan Fund, the Embassy of the Kingdom of the Netherlands and SAHA.

⚠ Content Notice: This work contains imagery of intimacy and themes of grief and loss.

HEAVY GROUND 2024
2D cut-out animation, colour, sound, 9' 05"

TACK TICK

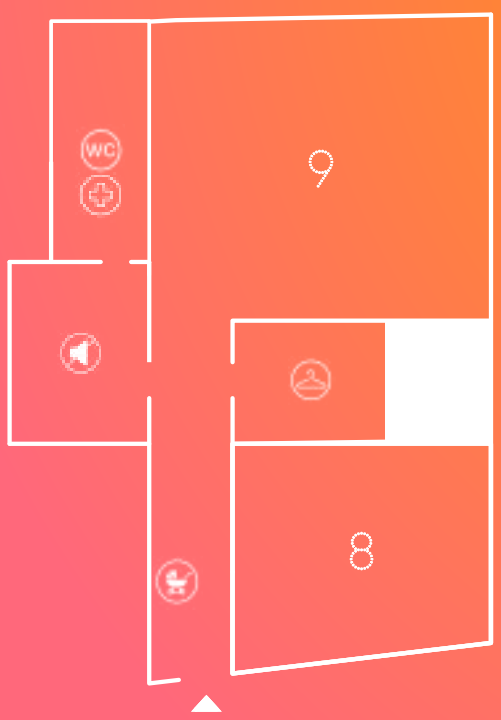
Huidevettersstraat 3, 2800 Mechelen
Totale kijktijd / Total viewing time: 10 min

NL TACK TICK is een nieuwe ruimte voor hedendaagse kunst die recent geopend werd door TICK TACK Antwerpen en gevestigd is in een neoklassiek gebouw uit 1882.
Meer dan een eeuw lang was de locatie bekend als de Salle de Ventes par Notaires, een veilinghuis waar de bezittingen van overledenen werden gecatalogeerd, geschat en herverdeeld. Meubels, kunstwerken, boeken en huishoudelijke objecten passeerden door de kamers, een beweging tussen privaat en publiek leven die bij iedere transactie nieuwe betekenis kreeg.

TACK TICK onthult een kantelpunt—een plaats van afrekening; rauw, aandachtig en emotioneel geladen. Persoonlijke tragedie ontmoet ecologische rouw en politieke afbreuk, waar het verleden niet achterblijft: herinnering en getuigenis komen onverwacht naar boven, spookachtig, hunkerend naar een omhelzing.

EN Recently opened, TACK TICK is a new space for contemporary art developed by TICK TACK (Antwerp), housed in a neoclassical building from 1882. For over a century, the venue operated as the Salle de Ventes par Notaires, an auction hall where the belongings of the deceased were catalogued, assessed, and redistributed among the living. Furniture, artworks, books, and household objects passed through its rooms, moving between private and public life and taking on new meanings with each transaction.

TACK TICK reveals an overturn—a space of reckoning, raw, attentive, and emotionally charged. Personal tragedy meets ecological grief and political fracture, where the past does not stay behind: memory and testimony surface unexpectedly, haunting, asking to be held.

Claudia Pagès Rabal
Watermarks: Towers, Castles, Dogs, and Laia 2025
Laser light, Raspberry Pi, router, sound, 40"
Dimensions variable

Gabriel Abrantes
Bardo Loops 2024
Four-channel video installation, animation, colour, sound
Genetics, 1' 19"
Singer, 1' 59"
Break Up, 2' 18"
Baby, 2' 25"

CLAUDIA PAGÈS RABAL

b. 1990, Barcelona, Spain.
Lives and works in Barcelona, Spain.

NL De praktijk van Claudia Pagès Rabal omvat video-installatie, performance, beeldhouwkunst, tekenen en schrijven, en is gedreven door een voortdurend onderzoek naar het snijpunt van taal, recht en territorium. Haar werk duikt in de gelaagde geschiedenis van het Iberisch schiereiland en de Middellandse Zee, en legt bloot hoe circulatiesystemen—handelsroutes, commerciële netwerken, juridische documenten—geschiedenissen van macht, geweld en uitwissing dragen, verhullen en in stand houden.

Watermarks: Towers, Castles, Dogs and Laia ontstond uit Pagès Rabals onderzoek naar vijftiende-eeuwse watermerken, bewaard in het Capellades Paper Mill Museum in Catalonië, waar de kunstenaar opgroeide. Watermerken werden traditioneel in het papier zelf ingebed en werden pas zichtbaar onder bepaald licht: een subtiele aanwezigheid in officiële documenten, als teken van auteurschap, eigendom, circulatie en controle. In dit werk keert de kunstenaar die verborgen conditie om: ze projecteert uitvergrote versies van deze merken—honden, torens, kastelen—in een toestand tussen zichtbaarheid en verdwijning.

Bij de geprojecteerde beelden hoort een opgenomen gesprek met Laia, het tweejarige nichtje van de kunstenaar. Haar stem weigert de beelden van een vaste betekenis te voorzien—en reikt naar een wereld die nog niet helemaal benoemd is.

Met steun van het Institut Ramon Llull.

EN Claudia Pagès Rabal's practice spans video installation, performance, sculpture, drawing, and writing, driven by a continuous exploration of the intersections among language, law, and territory. Her work examines the complex histories of the Iberian Peninsula and the Mediterranean, tracing how circulation systems such as trade routes, commercial networks, and legal documents carry, conceal, and sustain histories of power, violence, and erasure.

Watermarks: Towers, Castles, Dogs, and Laia emerges from Pagès Rabal's research into fifteenth-century watermarks preserved at the Capellades Paper Mill Museum, in Catalonia, where the artist grew up. Traditionally embedded within paper and visible when held up to the light, watermarks served as signs of authorship, property, circulation, and control, silently inhabiting official records. Here, the artist reverses their hidden condition, projecting enlarged versions of these marks—dogs, towers, and castles—in a state suspended between visibility and disappearance.

Accompanying the projected images is a recorded exchange with the artist's two-year-old niece, Laia, whose voice refuses to settle the images into meaning, reaching towards a world not yet fully named.

With the support of the Institut Ramon Llull.

Watermarks: Towers, Castles, Dogs, and Laia 2025.
Laser light, Raspberry Pi, router, sound, 40"
Dimensions variable

09 GABRIEL ABRANTES

b. 1984, North Carolina, USA. Lives and works in Lisbon, Portugal.

NL Gabriel Abrantes is een kunstenaar en filmmaker die historische, sociale en politieke thema's verkent via onwaarschijnlijke verhalen waarin absurditeit, melodrama, folklore en autobiografie nauw verweven zijn. Aan de hand van animatie, schilderkunst, cinema, internetcultuur en kunstgeschiedenis bouwt hij emotioneel geladen scènes waarin humor, catastrofe, intimiteit en verval zich naast elkaar afspelen.

Bardo Loops toont vier onderling verbonden animaties in loop, gesitueerd in de *bardo*; de toestand tussen dood en wedergeboorte in verschillende boeddhistische tradities. In overstroomde interieurs, door bosbranden verwoeste wouden, verlaten paleizen en vernielde kustlijnen bewegen spookachtige figuren zich door cycli van rouw, conflict, verzoening en verlangen. Hun emotionele uitwisselingen, slingerend tussen tederheid en absurditeit, weerspiegelen de dwangmatige herhalingen van hedendaagse digitale ruimtes, waar emotie circuleert in loops, echo's en performance. Persoonlijke tragedie en planetair verval worden elkaars spiegelbeeld: ze versterken elkaar en bevragen welke urgentie voorrang hoort te krijgen.

Zwevend tussen rouw en zwarte humor, intimiteit en klimaat urgentie benadert *Bardo Loops* persoonlijk en planetair verdriet als gedeelde symptomen van een wereld uit evenwicht.

Met de steun van de Calouste Gulbenkian Foundation – Franse Delegatie en Galeria Francisco Fino.

⚠ Let op: Dit werk bevat luide geluiden en thema's als rouw, verlies, geweld. Er is ook grof taalgebruik.

EN Gabriel Abrantes is an artist and filmmaker whose work explores historical, social, and political themes through improbable narratives where absurdity, melodrama, folklore, and autobiography are closely intertwined. Through animation, painting, cinema, internet culture, and art history, his work creates emotionally intense scenes in which humour and catastrophe, intimacy and collapse, occur side by side.

Bardo Loops presents four interconnected looping animations set within the *bardo*—an intermediate state between death and rebirth in several Buddhist traditions. Across flooded interiors, wildfire-ravaged forests, abandoned palaces, and devastated coastlines, ghostly figures drift through cycles of grief, conflict, reconciliation, and desire. Their emotional exchanges, oscillating between tenderness and absurdity, echo the compulsive repetitions of contemporary digital spaces, where affect circulates through loops, echoes, and performance. Personal tragedy and planetary collapse become mirror images of one another, each amplifying and destabilising the other's claim to urgency.

Hovering between mourning and dark humour, intimacy and climate urgency, *Bardo Loops* approaches personal and planetary grief as shared symptoms of a world out of joint.

With the support of the Calouste Gulbenkian Foundation – Delegation in France and Galeria Francisco Fino.

⚠ Content Notice: This work contains loud sounds, themes of grief, loss, violence, and mature language.

Bardo Loops 2024
Four-channel video installation, animation, colour, sound
① *Genetics*, 1' 19" ② *Singer*, 1' 59"
③ *Break Up*, 2' 18" ④ *Baby*, 2' 25"
Commissioned by CAM – Centro de Arte Moderna Gulbenkian.

STILTETUIN

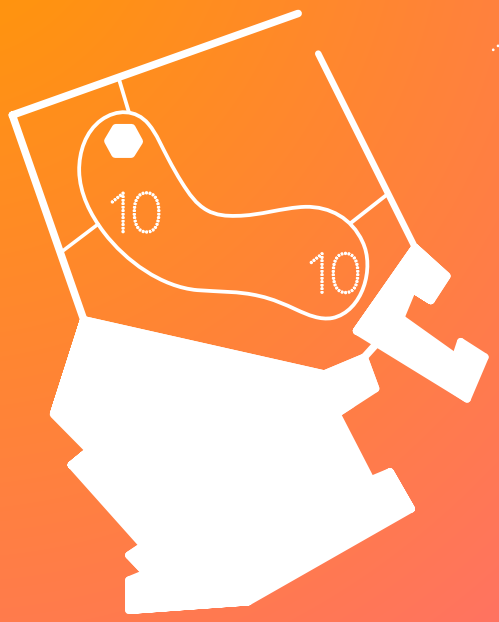
Aartsbisschoppelijk Paleis / Archbishop's Palace, Schoutetstraat, 2800 Mechelen

NL Verborgen in het Mechelse Middeleeuwse weefsel ligt de Stiltetuin, een beschutte, ommuurde tuin die bij het Aartsbisschoppelijk Paleis hoort. Sinds de zestiende eeuw is deze plek bewaard gebleven als een ruimte voor stilte en contemplatie, en nog altijd hangt er een sfeer van rust midden in de stad. De tuin bevindt zich op een historische samenstroom van twee voormalige waterwegen en werd in 2017 deels geopend voor het brede publiek. Lokale legenden vertellen over twee geliefden die hier verdronken. Uit hun verboden liefde rees de naam 'Hellegat'—wat religieuze beelden opwekt van zonde, transgressie en het hiernamaals.

We naderen het einde van het parcours van Contour Biënnale 11, waarbij de Stiltetuin een moment aanbiedt voor rust en hervestiging—waar droom, bewustzijn en de zintuigen samen driften. Op deze plaats werd een nieuw permanent kunstwerk geïnstalleerd als deel van een langdurige samenwerking tussen Contour Biënnale en Stad Mechelen.

EN Hidden within Mechelen's dense medieval fabric, the Stiltetuin—or Silent Garden—is a secluded walled garden belonging to the Archbishop's Palace. Preserved since the sixteenth century as a space for retreat and contemplation, the garden retains an atmosphere of quiet in the city centre. Partly opened to the public in 2017, it stands at the historic confluence of two former waterways. Local lore tells of two lovers who drowned here, their forbidden love giving rise to the name Hellegat—or Hell's Hole—evoking religious imaginaries of sin, transgression, and the afterlife.

As Contour Biennale 11's parcours nears its end, the Stiltetuin offers a space for rest and resettlement—where dream, consciousness, and the senses drift together. It is home to a new permanent sculpture rooted in experiences of longing, intimacy, and emotional transformation. This public artwork marks the first commission in a new long-term collaboration between Contour Biennale and the City of Mechelen.

10 Rodrigo Hernández
The Long Pond 2026
Cast bronze and silver nitrate patina
2 elements, each: 100 × 70 × 70 cm

RODRIGO HERNÁNDEZ

b. 1983, Mexico City, Mexico.
Lives and works in Paris, France and Mexico City, Mexico.

NL Rodrigo Hernández werkt met tekenkunst, schilderkunst, reliëf, beeldhouwkunst en installatie, in een praktijk gevormd door poëzie, filosofie, literatuur en dromen. Vanuit een brede waaier aan referenties—precolumbiaanse kunst, Japanse prentkunst, het Europese modernisme, mythologie en wetenschappelijke illustraties—bouwt Hernández visuele talen op het snijpunt van intimiteit, symboliek en geheugen.

Het permanente werk *The Long Pond* bevindt zich op de grens tussen slaap en waakzaamheid. Twee bronzen sculpturen rusten op het gras: de hoofden van een bijna identiek koppel en elkaars spiegelbeeld. Elk drukt een oor tegen de hand, op de rand van de slaap, terwijl hun ogen elkaar zoeken. De figuren lijken traag naar elkaar toe te zweven en weer weg, in een tijdloze spanning. Hun gezichten zijn vertrouwd maar ongrijpbaar, ergens op de rand van herkenning: geen portretten, maar plekken voor projectie, reflectie en verlangen.

In een bijhorend gedicht herinnert Hernández zich de stem van zijn partner, net voor het inslapen: “ik vroeg me af hoe snel je me zou vergeten”. De zin blijft fluisterend nazinderen en maakt de vrees voelbaar dat liefde, over grote afstand, zou kunnen wegsmelten.

EN Rodrigo Hernández works across drawing, painting, relief, sculpture, and installation, with a practice shaped by poetry, philosophy, literature, and dreams. Drawing on a wide constellation of references, including Pre-Columbian art, Japanese printmaking, European modernism, mythology, and scientific imagery, Hernández constructs visual languages in which intimacy, symbolism, and memory intersect.

The Long Pond, a permanent sculpture installed in the secluded Stiltetuin garden, lingers between sleep and wakefulness. Two bronze casts rest on the grass: heads of a couple, almost identical, mirroring one another. Each gently presses an ear to a hand, poised at the edge of sleep, while their open eyes search for the other’s gaze. Timeless and suspended, the figures seem to drift slowly towards and away from one another. Their faces are familiar yet elusive, hovering at the edge of recognition: less portraits than placeholders for projection, reflection, and desire.

In an accompanying poem, Hernández recalls his partner’s voice in the moments before sleep: ‘I was wondering how quickly you will forget about me’. The line lingers as a whispered afterimage, articulating the anxiety that love, stretched across distance, might dissolve.

The Long Pond 2026
Cast bronze and silver nitrate patina, 2 elements, each: 100 × 70 × 70 cm

DE NOKER

Nokerstraat 4, 2800 Mechelen
Totale kijktijd / Total viewing time: 60 min

NL De Noker is een voormalig religieus en zorgverlenend instituut gevormd door praktijken van genezing, hospitaliteit en sociale ondersteuning. Vanaf de 14de eeuw fungeerde het als een slaapplek voor armen, zieken, ouderen en weeskinderen. In de zeventiende eeuw zetten de Cellebroeders (ook bekend als Alexianen of Cellieten), een religieuze lekenorde, dit werk nog drie eeuwen lang voort. Ze bekommerden zich om mensen die getroffen waren door de pest, psychisch lijden en sociale uitsluiting. In Mechelen kregen de Cellieten de taak om de doden te begraven. In de twintigste eeuw stelden de zusters Franciscanessen het klooster geleidelijk open voor het leven in de buurt. Ze organiseerden kinderopvang, richtten een school op en boden ondersteuning aan migrantengemeenschappen, onder meer aan de Marokkaanse arbeiders die in de jaren 1960 naar Mechelen kwamen in het kader van de arbeidsmigratie. Vandaag staat het gebouw onder het beheer van de zorggroep Emmaüs, een vzw, en weerspiegelt het nog steeds een geschiedenis van solidariteit, geworteld in alledaagse vormen van sociale zorg en herstel.

De reis van Contour Biennale 11 eindigt in De Noker, een plek van terugkeer en herverbinding, waar geluid bossen, oceanen, steen, adem en melk met elkaar verbindt — elementen die staan voor voeding, continuïteit en onderlinge afhankelijkheid. Het verhaal eindigt niet zozeer in een afsluiting, maar in een cyclische voortzetting: een besef van verbondenheid dat zich uitstrekt over planetaire en vooroudelijke tijd.

EN De Noker is a former religious and care institution shaped by practices of healing, hospitality, and social support. Since the fourteenth century, it functioned as a hospice for the impoverished, the sick, the elderly, and orphans. In the seventeenth century, the Cellebroeders (also known as Alexians or Cellites), a lay religious order, continued this work for three more centuries, caring for those affected by plague, mental distress, and social abandonment. In Mechelen, the Cellites were tasked with burying the dead. In the twentieth century, Franciscan nuns gradually opened the cloister to neighbourhood life, offering childcare, establishing a school and providing support to migrant communities, including Moroccan workers who arrived in Mechelen during the 1960s labour migrations. Today, under the stewardship of the non-profit care group “Emmaüs”, the building still reflects a history of solidarity rooted in everyday acts of social repair.

Contour Biennale 11’s journey closes at De Noker, a space of return and reconnection, where sound connects forests, oceans, stone, breath, and milk—elements of sustenance, continuity, and interdependence. It resolves not into closure but into cyclical continuity, an understanding of belonging within planetary and ancestral time.

11 Laure Prouvost
Mère We Sea
Murano hand-blown glass, aluminium structure, stainless steel, electric motors, light-synched installation, resin, various objects, 7.1 surround sound, 420 x 360 x 360 cm

12 Ana Vaz
A Árvore [The Tree] 2022
16mm transferred to HD and 2K, single-channel, colour, sound, 20' 33"

13 Lucia Martinez Garcia
DIHYA 2021
Single-channel video, colour, sound, 10' 12"

14 Lisa Spilliaert
The Best Things in Life 2026
Single-channel video, colour, sound, 23'

LAURE PROUVOST

b. 1978, Lille, France.
Lives and works in
Brussels, Belgium.

NL Laure Prouvost is bekend om haar immersieve installaties die zich ontvouwen in associatieve, sensorische en niet-lineaire vertelvormen. In haar praktijk wordt taal een genererend instrument dat schuift tussen beeld, geluid, gebaar en sensatie—tot de conventionele relatie tussen woorden en dingen loskomt.

Mère We Sea is een monumentale, site-responsieve installatie die de kapel van De Noker omvormt tot een vloeibare omgeving, zwevend tussen geheugen, droom en de verbeeldingswereld van de zee. Het werk neemt de architectuur in als een levend lichaam: pulserend, resonerend en poreus. In het midden hangt een sculpturale vorm, omringd door draaiende mobielen en glazen elementen die traag door de kapel zweven als een sterrenstelsel. Een immersieve lichtomgeving en soundscape roepen tegelijk de intimiteit van de baarmoeder en de uitgestrektheid van de zee op. Kinderstemmen roepen moeders op, grootmoeders, het leven in zee en alledaagse vormen van zorg.

De titel speelt met de Franse woorden *la mère* (moeder) en *la mer* (zee), in Prouvosts kenmerkende spel tussen taal en gevoel. Die dubbele betekenis maakt bezoekers bewust van de verwevenheid van menselijke lichamen, moederlijke afstammingslijnen en de ecologie van de zee.

*Met de steun van de Franse Ambassade in België en het Institut français.
In het kader van EXTRA, een programma dat Franse hedendaagse creatie in België ondersteunt.*

EN Laure Prouvost is recognised for immersive installations that unfold through associative, sensorial, and non-linear forms of narration. Language, in her practice, becomes a generative tool, slipping between image, sound, gesture, and sensation, destabilising conventional relations between words and things.

Mère We Sea is a monumental, site-responsive installation that transforms the chapel of De Noker, a former religious and care institution, into a fluid environment suspended between memory, dream, and marine imagination. The work inhabits the architecture like a living body: pulsating, resonant, and porous. At its centre hangs a suspended sculptural form, surrounded by rotating mobiles and glass elements that drift slowly through the chapel like a constellation. An immersive light environment and soundscape evoke both the intimacy of the womb and the vastness of the sea. Children's voices recall mothers, grandmothers, maritime life, and everyday gestures of care and transmission.

The title folds together the French words *la mère* (mother) and *la mer* (sea) through Prouvost's characteristic slippages of language and sensation. This linguistic doubling attunes viewers to the entangled relationship between human bodies, maternal lineages, and oceanic ecologies.

*With the support of the French Embassy in Belgium and the Institut français.
As part of EXTRA, a programme that supports French contemporary creation in Belgium.*

Mère We Sea 2025
Murano hand-blown glass, aluminium structure, stainless steel, electric motors, light-synched installation, resin, various objects, 7.1 surround sound, 420 x 360 x 360 cm.

ANA VAZ

b. 1986, Brasilia, Brazil.
Lives and works in
Paris, France.

NL Via film, installatie en 'expanded cinema' benadert Ana Vaz bewegend beeld als een medium waar het zichtbare en het onzichtbare elkaar kruisen. Haar praktijk bevraagt de kracht van cinema om niet enkel de werkelijkheid weer te geven, maar ook onze waarneming te openen voor buitenmenselijke levensvormen en tijdschalen.

A Árvore [The Tree] is een rituele film en een treurzang, opgevat als eerbetoon aan Vaz' vader, Guilherme Vaz (1948–2018). Guilherme Vaz was een Braziliaanse componist, experimenteel muzikant en een van de pioniers van de conceptuele kunst en geluidskunst in Brazilië. Doorheen Ana Vaz' filmografie duikt hij op in een doorlopende dialoog tussen muziek, geluid en plaats. Deze film ontvouwt zich in fragmenten van opgenomen gesprekken tussen vader en dochter, gedragen door landschappen die beide levens tekenden. Als een geestelijke kaart brengt het werk historische, emotionele en meer-dan-menselijke energieën samen—cinema wordt een plaats van continuïteit tussen generaties, soorten en werelden.

Met geduldige aandacht voor wat doorgaans aan de randen van cinema blijft—stilte, overgedragen kennis, bossen, mensen en plekken—beoefent *A Árvore* een radicale verwantschap met de levende wereld. De film vraagt wat het betekent om de stem van een ander te dragen door de landschappen waarvan die hield. Zo verruimt rouw tot een meditatie over de verstrengeling van menselijk en meer-dan-menselijk leven—en over de levensvormen die de moderne Westerse wereld tot zwijgen probeerde te brengen.

*Met de steun van de Franse Ambassade in België en het Institut français.
In het kader van EXTRA, een programma dat Franse hedendaagse creatie in België ondersteunt.*

EN Working across film, installation, and expanded cinema, Ana Vaz approaches the moving image as a medium where the visible and the invisible intersect. Her practice interrogates cinema's capacity not only to represent reality but also to attune perception to forms of life and temporalities that exceed the human.

A Árvore [The Tree] is a ritual-film and an elegy, conceived as a tribute to the filmmaker's father, Guilherme Vaz (1948–2018). A Brazilian composer, experimental musician, and one of the pioneers of conceptual and sound art in Brazil, Guilherme Vaz appears throughout Ana Vaz's filmography in a continuous dialogue between music, sound, and place. The film unfolds through fragments of recorded conversations between father and daughter, carried across landscapes that mark both their lives. As a spectral cartography, it gathers historical, emotional, and more-than-human energies, transforming cinema into a space of continuity between generations, species, and worlds.

In patient attention to what ordinarily remains at the edges of cinema—silence, inherited knowledge, forests, peoples, and places—*A Árvore* enacts a form of radical kinship with the living world. It asks what it means to carry another's voice through landscapes they loved, extending mourning into a meditation on the entanglement of human and more-than-human life, and on the forms of knowing that modernity has tried, but failed, to silence.

*With the support of the French Embassy in Belgium and the Institut français.
As part of EXTRA, a programme that supports French contemporary creation in Belgium.*

A Árvore [The Tree] 2022
16mm transferred to HD and 2K, single-channel, colour, sound, ⏱ 20' 33"
Commissioned by Azkuna Zentroa.

3 LUCIA MARTINEZ GARCIA

b. 1994, Geneva, Switzerland.
Lives and works between Paris, France and Geneva, Switzerland.

NL Lucia Martinez Garcia is filmmaker en kunstenaar en beweegt zich in haar praktijk tussen experimentele fictie en documentaire. Ze creëert cinematografische landschappen gevormd door affect, lichamelijkheid en geleefde ervaring. Martinez Garcia werkt vaak samen met niet-professionele acteurs en plaatst het lichaam op de voorgrond als een plek waar kwetsbaarheid, verlangen en verzet fysiek in gegrift worden.

In *DIHYA* richt Martinez Garcia zich op het intieme universum van haar zus Mia, die haar weg zoekt in haar gendertransitie. Geïnspireerd door Dihya, de legendarische Amazigh-krijger en spirituele leider, verweeft de film scènes uit het dagelijkse leven, geritualiseerde voorbereidingen, performatieve taferelen en gesprekken tot een portret dat zweeft tussen tederheid en verzet. Mia vult het beeld met een intense aanwezigheid en beweegt tussen gedeelde kwetsbaarheid en zelfwording, terwijl ze haar plaats opeist in een wereld die haar niet ten volle wil erkennen. Via dans en muziek toont de film identiteit als een voortdurend proces van wording.

Als een zintuiglijke en symbolische reis door transformatie tekent *DIHYA* een pad uit—door emotionele en belichaamde ervaring, naar een kwetsbare vorm van vernieuwing.

Met steun van Acción Cultural Española (AC/E) en République et canton de Genève.

⚠ Let op: deze film bevat seksuele taal en persoonlijke ervaringen van geweld tegen trans personen.

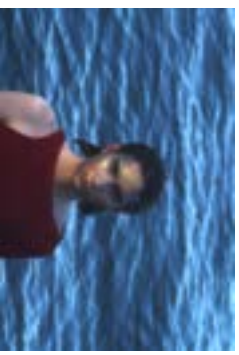
EN Lucia Martinez Garcia is a filmmaker and artist whose practice moves between experimental fiction and documentary forms, constructing cinematic landscapes shaped by affect, embodiment, and lived experience. Often working with non-professional actors, her work foregrounds the body as a site where vulnerability, desire, and resistance are materially inscribed.

In *DIHYA*, Martinez Garcia turns towards the intimate universe of her sister, Mia, as she navigates gender transition. Inspired by Dihya, the legendary Amazigh warrior and spiritual leader, the film weaves together scenes of daily life, ritualised preparation, performative tableaux, and moments of conversation to create a portrait suspended between tenderness and defiance. Mia inhabits the frame with intensity, moving between shared vulnerability and self-construction as she negotiates presence in a world that refuses to recognise her fully. Through dance and music, the film reveals identity as a continuous process of becoming.

As a sensorial and symbolic journey through transformation, *DIHYA* traces a passage from emotional and embodied experience towards a fragile form of renewal.

With the support of Acción Cultural Española (AC/E) and the République et canton de Genève.

⚠ Content Notice: This film contains sexual language and personal accounts of violence against trans people.

DIHYA 2021
Single-channel video, colour, sound, ⏲ 10'12"

4 LISA SPILLIAERT

b. 1990, Tokyo, Japan.
Lives and works in Ghent, Belgium.

NL Lisa Spilliaert is een filmmaker en beweegt zich met haar werk tussen video, fotografie en performance. Vanuit een autobiografische benadering verkent ze familiegeschiedenissen en de continuïteiten tussen herinnering en fictie. Opgegroeid tussen Japan en België benadert Spilliaert identiteit als iets dat voortdurend wordt gevormd door geografie, verwantschap en overerving.

The Best Things in Life richt zich op drie generaties vrouwen die samenwonen in Tokio. De film volgt Mayuka, de nicht van de kunstenaar, die negentien jaar nadat ze voor het eerst moeder werd, nu net haar derde kind kreeg. Ze koos ervoor om haar kinderen zelfstandig op te voeden, en begint nu aan dit nieuwe hoofdstuk samen met haar tienerdochters Hina en Ciela, die elk op hun beurt een ingrijpende overgang doormaken. Ciela begint aan haar laatste schooljaar en staat oog in oog met de onzekerheden van een eerste liefde; Hina, hostess in een nachtclub, bereidt zich voor om het huis te verlaten. Zonder in te grijpen volgt Spilliaerts camera de texturen van hun dagelijkse leven.

Geïnspireerd door de beeldtaal van het familieportret toont *The Best Things in Life* hoe zelfs de meest intieme vormen van wording altijd stilzwijgend gedeeld worden.

In opdracht van: Contour Biënnale
Producent: Escautville
Coproducent: kunstencentrum nona, STUK
Met steun van de Vlaamse Gemeenschap

EN Lisa Spilliaert is a filmmaker whose work moves across video, photography, and performance to explore autobiography, family histories, and the continuities between memory and fiction. Having grown up between Japan and Belgium, Spilliaert approaches identity as continually negotiated through geography, kinship, and inheritance.

The Best Things in Life centres on three generations of women living together in Tokyo. It follows Mayuka, the artist's cousin, who, nineteen years after first becoming a mother, has now had her third child. Having chosen to raise her children independently, Mayuka begins a new chapter in her life alongside her adolescent daughters, Hina and Ciela, who are themselves navigating formative transitional moments. Ciela is beginning her final year of school and facing the uncertainties of first love; Hina, a nightclub hostess, is preparing to leave home. Observing without intervention, Spilliaert's camera follows the textures of their daily lives.

Drawing on the language of the family portrait, *The Best Things in Life* is attentive to how even the most intimate forms of becoming are always quietly shared.

Commissioned by Contour Biennale
Producer: Escautville
Co-Producer: kunstencentrum nona, STUK
With the support of the Flemish Community

The Best Things in Life 2026
Single-channel video, colour, sound, ⏲ 23'

PUBLIEKSWERKING

NL *Contour Biënnale engageert zich om hedendaagse kunst toegankelijk te maken voor een breed en divers publiek. Publiekswerking is voor ons geen toevoeging maar een kernwaarde. We streven ernaar om ruimtes te creëren waar mensen met verschillende niveaus van vertrouwdheid met hedendaagse kunst de werken op hun eigen manier kunnen ontmoeten.*

Evenementen
We organiseren een uitgebreid publieksprogramma. Tijdens de looptijd van de biënnale vinden er workshops plaats onder begeleiding van kunstenaars. Daarnaast zijn er speciale workshops voor gezinnen en kinderen, waarin bezoekers van alle leeftijden op een speelse en creatieve manier de thema's van de biënnale kunnen ontdekken, met ruimte voor verbeelding en experiment.

Vind onze agenda op de website van Contour Biënnale voor alle updates.

Bemiddeling
Een toegewijd team van publiekswerkers is gedurende de biënnale aanwezig om bezoekers wegwijs te maken in de kunstwerken, locaties en thema's. Daarnaast verzorgen de Stadsgidsen een gevarieerd aanbod rondleidingen (zie *Bezoekersinformatie* p. 5 voor meer details).

Toegankelijkheid
Toegankelijkheid voor een brede diversiteit aan bodyminds vormt een belangrijk uitgangspunt van onze publiekswerking. Zie de sectie *Toegankelijkheid* op p. 7 voor meer informatie.

Contact
Laat ons weten hoe je de biënnale hebt ervaren! Heb je vragen, feedback of suggesties over het publieksprogramma, samenwerkingen met lokale gemeenschappen of toegankelijkheid? Neem dan contact op met Bethan Burnside bethan@contourbiennale.org.

EN *Contour Biennale 11 is committed to making contemporary art welcoming for a wide range of audiences. We aim to create spaces where different communities can encounter artworks on their own terms regardless of their familiarity with contemporary art.*

Events
We offer a free programme of public events. Artist-led workshops will take place throughout the biennale, as well as dedicated workshops for families and children, designed to support visitors of all ages in exploring the biennale's themes through play, making, and imagination.

Keep an eye on the 'Agenda' page of the Contour Biennale website for the full and updated programme.

Mediation
A dedicated team of mediation hosts is present throughout the biennale to support visitors in navigating the artworks, sites, and themes. They are joined by the Mechelen City Guides, who offer a wide range of tours (see *Visitor Information* p. 6 for details).

Accessibility
Accessibility for a range of bodyminds is central to our ethos of public engagement. See our *Accessibility* section p. 8 for details.

Contact
Let us know how we're doing! For questions, feedback, or suggestions related to programming, community partnerships, or accessibility, please contact Bethan Burnside: bethan@contourbiennale.org.

DISCOVER MECHELEN

Voor een complete Mechelse ervaring deelt Contour Biënnale enkele favoriete adressen in de stad. De volledige lijst vind je op onze website. / For a complete Mechelen experience, Contour Biennale recommends its favourite addresses across the city. You can find the full list on our website.

Snelle hapjes & afhaalmaaltijden
Quick Bites & Takeaway

Foom
Sint-Katelijnestraat 2
Voor een zelfgemaakte brunch onder de Sint-Romboutskathedraal.
For a homemade brunch beneath St. Rumbold's Cathedral.

Groetenman Sander
IJzerenleen 57
Verse, seizoensgebonden salades, perfect voor een gezonde hap onderweg.
Fresh, seasonal salads, perfect for a healthy bite on the go.

Obet – Buns & Bowls
Bruul 133
Informele eetplek met verse broodjes en bowls.
Casual food spot serving fresh sandwiches and bowls.

Ronda
Vismarkt 10
Marokkaanse en mediterrane specialiteiten.
Moroccan and Mediterranean specialties.

Gastronomie / Fine Dining

Graspoort
Begijnenstraat 28
Stijlvol, ontspannen restaurant met seizoensgebonden lokale gerechten.
A refined yet relaxed restaurant serving seasonal and local cuisine.

Tinèlle
Goswin de Stassartstraat 90
Culinair genieten in de historische omgeving van Het Predikheren.
Fine dining in the historic setting of Het Predikheren.

Koffie, drankjes & meer
Coffee, Drinks & More

Barbib
Het Predikheren, Goswin de Stassartstraat 88
Gezond lunchcafé in de prachtige historische omgeving van Het Predikheren.
Healthy lunch & café in the beautiful historic setting of Het Predikheren.

De Gouden Vis
Nauwstraat 7
Café in art-nouveaustijl met een prachtig terras aan de Dijle.
Art Nouveau-style café with a beautiful terrace along the Dijle River.

Mimi
Bruul 131
Kwaliteitskoffie en zelfgemaakte lekkernijen bij de ingang van de Kruidtuin.
Takeaway-quality coffee and homemade treats at the entrance to Kruidtuin.

Studio Cluster
Sint-Katelijnestraat 53
Een creatieve ruimte voor lunch, specialtykoffie, natuurlijke wijn en hedendaagse kunst.
A creative space for lunch, specialty coffee, natural wine and contemporary art.

Om te rusten / Where to rest

Kruidtuin
Bruul 129
De historische botanische tuin van Mechelen langs de Dijle.
Mechelen's historical botanical garden along the Dijle River.

Sint-Mettetuin
Bruul, Lange Schipstraat and Schaalstraat
Een rustige, verborgen stadstuin vlak bij de Koninklijke Beiaardschool.
A hidden urban garden near the Royal Carillon School.

Mechelen Art Map

Alle actuele kunsttentoonstellingen in Mechelen
All current art exhibitions in Mechelen: mechelenartmap.be

Accommodatie
Accommodation

NH Mechelen
Korenmarkt 22-24

KAN JE MIJ TEVOORSCHIJN LATEN KOMEN?

Hallo! Mijn naam is Mochi. Je kunt me nog niet zien — ik leef daar waar het zichtbare en het onzichtbare elkaar raken. Kijk goed. Terwijl je de vijf locaties van deze tentoonstellingsroute bezoekt, ontdek je de stukjes die mij zichtbaar helpen maken. Verzamel ze allemaal en teken me daarna.

Begeleiders: Deze aanwijzingen brengen je naar de vijf locaties van Contour Biennale 11. Je kunt de zoektocht in eender welke volgorde doen, tijdens één bezoek of verspreid over meerdere bezoeken. Zoek bij elke locatie bij het binnenkomen naar de Mochi-stempel bij de ingang. Breng het ingevulde blad terug naar Kunsthal Mechelen — we zijn heel benieuwd om het te zien!

A KUNSTHAL MECHELEN
Elk goed avontuur begint met het zoeken naar iets. Hier vind je de lenzen waarmee Mochi de wereld kan zien.

B DMVA ARCHITECTS
Met deze onderdelen luistert Mochi naar de wind, de oceaan, de vulkanen en zijn vrienden!

C TACK TICK
Soms moeten we met beide voeten op de grond staan om de wereld te ontdekken!

D STILTETUIN
Zonder dit zou Mochi de bloemen, de regen en zelfs het allerlekkerste ijs met jaoqui-smaak niet kunnen ruiken!

E DE NOKER
Net als wij allemaal heeft Mochi dit lichaamsdeel nodig om te leven, lief te hebben, te voelen, te denken en te verbeelden!

CAN YOU MAKE ME APPEAR?

Hi! My name is Mochi. You can't see me just yet—I live where the visible and the invisible meet. Look closely. As you travel through the five spots in this exhibition route, you'll uncover the pieces that help me appear. Gather them all, then draw me!

Caregivers: These hints take you to the five venues of Contour Biennale 11. The trail can be done in any order, over one visit or several. At each one, look for the Mochi stamp near the entrance as you go in. Bring the finished sheet back to Kunsthal Mechelen, we'd love to see it!

A KUNSTHAL MECHELEN
Every good adventure starts with looking for something. Here, you will find the lenses that help Mochi see the world.

B DMVA ARCHITECTS
With these, Mochi listens to the wind, to the ocean, to the volcanoes, and its friends!

C TACK TICK
Sometimes we need to feel grounded to discover the world!

D STILTETUIN
Without it, Mochi couldn't smell the flowers, the rain, and even the best jaoqui-flavoured ice-cream!

E DE NOKER
Just like all of us, Mochi needs this body part to live, love, feel, think, and imagine!

Deze tentoonstellingsgids is uitgegeven ter gelegenheid van de 11e editie van Contour Biënnale, getiteld *The Eyes of the Heart and the Soul of the World* (5 september–1 november 2026).
This exhibition guide is published on the occasion of the 11th edition of Contour Biennale titled *The Eyes of the Heart and the Soul of the World* (September 5–November 1, 2026).

Curator
Sofia Lemos

Kunstenaars / **Artists**
Gabriel Abrantes, Mariana Caló & Francisco Queimadela, June Crespo, Rodrigo Hernández, Özgür Kar, Ayoung Kim, Lucia Martinez Garcia, Tuấn Andrew Nguyễn, Claudia Pagès Rabal, Laure Prouvost, Kivu Ruhorahoza & Christian Nyampeta, Lisa Spilliaert, Ana Vaz, Yuyan Wang

Bijdrages van
Contributors
Teresa Castro,
Michael Marder

CONTOUR BIENNALE

Contour Biënnale werd in 2003 opgericht en stopgezet in 2023. Een groep curatoren en kunstenaars heeft de biënnale in 2024 nieuw leven ingeblazen en hiertoe de nieuwe vzw Contouristen opgericht. / Contour Biennale was founded in 2003 and discontinued in 2023. A group of curators and artists restarted the biennale in 2024 and founded the new non-profit organisation vzw Contouristen.

Directeur en mede-oprichter
Director and Co-founder
Heidi Ballet

Raad van Bestuur en mede-oprichters
Board and Co-founders
Laura Herman (Voorzitter / Chairperson), Joachim Naudts (Ondervoorzitter / Vice chairperson), Sofia Dati, Pieter-Paul Mortier, Chloé Op de Beeck

Algemene Vergadering en mede-oprichters / **General Assembly and Co-founders**
Anouk De Clercq, Natalie Gielen, Marie Logie, Stijn Maes, Vincent Stroep, Etienne Van den Bergh, Herman Van Ingelgem, Karen Verschooren, Anyuta Wiazemsky Snauwaert, Julia Wielgus

Projectcoördinator
Project Coordinator
Daphné Charitos

Exhibition Manager
Gamze Öztürk

Curatorial Fellow, met steun van / **supported by Curatorial Studies, en** / **and Kunsthal Mechelen**
Bethan Burnside

Coördinator Administratie & Financiën
Administration & Finance Coordinator
Liselore Vandeput

Stagiaires / **Interns**
Zinnia Fay Fay, Manuela Martinez Dominguez

Huisstijl en handleiding
Graphic Identity and Guidebook
Bureau BoschBerg

Website
Studio RGB

KUNSTHAL MECHELEN

Toegewijde Hoofdpartner
Committed Main Partner

Coördinator / **Coordinator**
Steven Op de Beeck

Productie en Communicatie
Production and Communication
Jessica Meuleman

Publieksprogramma en Communicatie
Public programme and Communication
Anne Van de Voorde

Techniek / **Technician**
Lars Van Vlasselaer

Ticketverkoop / **Ticketing**
Sarina Bongaerts,
Nacho Vargas

CONTOUR BIENNALE 11

Curator
Sofia Lemos

Curatoriële assistent
Curatorial Assistant
Martinet Elorduy Masip

Productie - Speciale projecten
Production - Special Projects
Silvana Fiorese

Tentoonstellingsontwerp
Exhibition Design
Studio PARA

Productieteam
Production Team
Serap Kaçmaz, Carmen Pazos, Maartje Claes

Installatie- en technische teams / **Installation and Technical teams**
Lars Van Vlasselaer, Gert Aerts, Yvan Rochette, Eidotech, HELIX ART & TECHNICS, Van Geert Art Foundry, ShowTex, The Workshop, iDzia, Cover Flooring, Snauwaert Films & Folies.

Publiekswerkers
Mediators
Jacques De Bock, Mina De Maggio, Huguette De Smedt, Clara Begliardi Ghidini, Hanna Júlia Erdősi, Sterre Goudriaan, Luc Haenen, Lente IJsendijk, Guy Kestens, Manuela Martinez Dominguez, Valerie Tee Lee, Morgan Van Gele, Alice Zitelli

Fotodocumentatie
Photo documentation
Filip Claessens

Media en ondertiteling
Media and Subtitling
Vertigo Creative Studio

Transport en kunstvervoer
Transport and Art Handling
ARTERRI, Transportes RC

Verzekering / **Insurance**
Financial Loyalty

BIJBEHORENDE PUBLICATIE
ACCOMPANYING PUBLICATION

The Eyes of the Heart and the Soul of the World

Bijdrages van
Contributors
Teresa Solar Abboud, Heidi Ballet, Arthur Campagna, Federico Campagna, Sofia Lemos

Ontwerp / **Design**
ATLAS Studio

Druk en bindwerk / **Printing and binding**
Graphius, Ghent

Mede-uitgevers en distributeurs
Co-Publishers and distributors
BOM DIA BOA TARDE
BOA NOITE

Contour Biennale 11 wordt ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap - Flanders State of the Arts en de Stad Mechelen. / **is supported by the Vlaamse Gemeenschap - Flanders State of the Arts and the City of Mechelen.**

Contour Biennale 11 kan rekenen op de bijzondere steun van / **benefited from the special support of** de Ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden; het Mondriaan Fonds; de Spaanse Ambassade in België; Acción Cultural Española (AC/E); Institut Ramon Llull; Etxepare Basque Institute; Generalitat de Catalunya; Catapulta; de Portugese Ambassade in België; Fundação Calouste Gulbenkian; Ágora – Cultura e Desporto do Porto; Galeria Francisco Fino; Calouste Gulbenkian Foundation – Delegation in France; de Franse Ambassade in België, het Institut Français en EXTRA, een programma dat Franse hedendaagse creatie in België ondersteunt; Canton de Genève en/and SAHA.

Contour Biennale 11 is enkel mogelijk dankzij onze partners / **is only possible thanks to our partners** City of Mechelen, Kunsthal Mechelen, TACK TICK, dmvA Architects, Emmaüs vzw, kunstencentrum nona, Academie Mechelen, NW Aalst, Argos, Beursschouwburg, KASK & Conservatorium, Kunstenpunt, escautville, STUK, WIELS, Auguste Orts, Courtisane, Studio PARA, Studio RGB, Bureau Boschberg en/and BOM DIA BOA TARDE BOA NOITE.

Bruiklenen / **Lenders** CAM – Centro de Arte Moderna Gulbenkian

Wij zijn onze sponsors erg dankbaar / **We extend our thanks to our sponsors** NH Mechelen, Duvel en / and Yugen Kombucha.

Met speciale dank aan de deelnemende kunstenaars en medewerkers, de partnerlocaties en -organisaties, onze samenwerkingspartners, sponsors en ook / **Special thanks to the participating artists and contributors, partner venues and organisations, our collaborators, sponsors as well as** Godart Bakkers, Duygu Barlı, Tada Bastida Eizaguirre, Dóra Benyó, Wim Bellekens, Laura Bergans, Éric Baudelaire, Leonardo Bigazzi, Guilherme Blanc, Adeline Blanchard, Robin Boone, Leen Bosch, Bart Callebaut, Mónica Carroquino, Susana Carnicero Fernández, Elia Castino, Dirk Ceelen, Manuel Acuña Cerda, Hermine Cooreman, Berta Corredor Páez, Teresa Castro, Grégory Castera, Andrea Cinel, Filip Claessens, Maria João Cocco da Fonseca, Peter Cokelaere, Ottavia Crucitti, Stef Cuypers, Maria Cynkier, Isabel De Barros, Jana De Bruycker, Alyssa Decq, Korneel Devillé, Dirk De Wit, Nina Doevendans, Claudia Dohr, David Driesen, Linh Duong, Adriá Escolano, Pablo Floréz, Katja Ganicheva, Ruben Glibert, Natasha Ginwala, Melat Gebeyaw Negussie, Gosia Gołąbek, Maud Gyssels, Trang Hà, Charlotte Heyvaert, Verônica Hornyansky, Kris Hubaut, Ann Veronica Janssens, Ophélie Julien-Laferriere, Alik Kadoum, Lisa Kinnaer, Trui Kerkhove, Tamara Khasanova, Agnieszka Kozioł, Elise Labernede, João Laia, Tijs Lammar, Laura Langelüddecke, Fenna Lampe, Pierre Lannoy, Tom Lavit, Nghĩa Lê, Emilie Lecouturier, Edviges Lemos, Christophe Leunis, Sara Louwagie, Florian Lüdde, Elena Malzew, Cinthia Marcelle, Michael Marder, Hans Martens, Johan Meerbergen, Bob Mees, José Monteiro, Julia Moreira, Guillermo Mujica, Paula Naughton, Isadora Neves Marques, Louise Osieka, Manuel Raeder, Stefania Palumbo, Julia Paoli, Radek Pater, Stijn Pauwels, Neuza Pereira, Zofia Popławska, Jakub Popławski, Roel Philips, Mona Pouillon, Ana Rafael, Alexandra Rashevskaya, Teresa Reichert-Tasdemir, Marta Rincón, Sophie Robnard, Maria Inés Rodriguez, Xavier Ruiz Sánchez, José Roseira, Carole Schuermans, Stijn Schiffeleers, Lou Seghers, Gonçalo Sena, Hans Snauwaert, Soyeon Song, Isadora Soares Belletti, Stan Spijkers, Daniel Steegmann Mangrané, David Steegmann, Enric Steegmann, Jan Stevens, Hendrik Storme, Mathias Swings, Chiara Tiberio, Hilde Teerlinck, Pascal Van Den Abbeele, Tomas Van Respaille, Maria Terricabres, Roc Terricabres, Sang Vandenbosch, Eva Vanderborcht, Kristof Van Parijs, Shana Verbeeck, Iris Verhoeven, Thibault Verdron, Violaine Verduron, Tom Verschueren, Karen Verschooren, Stephen Verstraete, Isabel Vicente, Helena Vieira Gomes, Valerie Wille, Paweł Wolski, Benjamin Wylin, Quinten Wyns, Serra Yentürk, **en iedereen die deze editie van de Biënnale mogelijk heeft gemaakt** / **and all those who made this edition of the Biennale possible.**

Stad Mechelen / **City of Mechelen**

Kristof Calvo (Schepen van Cultuur), Els Bodts, Lente De Vil, Lieve Jaspaert, Hanne Van Ouytsel, Els Van Zele, Florie Wilberts (Visit Mechelen), Marc Debatty (Monumentenzorg Mechelen), Ann Slaghmeulen, Maarten Van den Mooter (Projecten en Monumenten), Rik Somers (UiTPAS), Koen Vermeulen (Stadsarchief), Kristof Verrelst (Natuur- en Groenontwikkeling), Marijke Wienen (Erfgoedcel Mechelen), Barbara Willems (Mechelen Feest)

Contour Biennale is lid van de / **is a member of the** International Biennial Association

iba

TENTOONSTELLINGSGIDS / **EXHIBITION GUIDE**

Uitgegeven door / Published by

CONTOUR BIENNALE

Contour Biennale
vzw Contouristen
Onder-Den-Toren 12
2800 Mechelen
Belgium
info@contourbiennale.org
www.contourbiennale.org

Redacteur / **Editor**
Sofia Lemos

Bijdragen / **Contributors**
Sofia Lemos, Martinet Elorduy, Heidi Ballet, Bethan Burnside

Redactiecoördinator
Editorial Coordinator
Daphné Charitos

Redactie / **Copyediting**
José Roseira

Vertalers / **Translators**
Jessica Meuleman, Laura Herman

Ontwerp / **Design**
Bureau Boschberg

Druk en bindwerk
Printing and binding
Zwart op Wit

Bronvermelding afbeeldingen / **Image Credits** p 11: Courtesy of the artist. Photo: Marc Domage; p. 12: Courtesy of the artist and Fondazione In Between Art Film; p. 13: Courtesy of the artist, Atelier Hermès Seoul, Fondation d'entreprise Hermès, Seoul Metropolitan Government, and Seoul Foundation for Arts and Culture; p. 14: Courtesy of the artists, École du soir, and the 13th Seoul Mediacity Biennale; p. 15: Courtesy of the artist and James Cohan, New York; p. 16: Courtesy of the artists; p. 18: Courtesy of the artist and Emalin, London; p. 20: Courtesy of the artist and mumok. Photo: Klaus Pichler; p. 21: Courtesy of the artist and Galeria Francisco Fino; p. 23: Courtesy of the artist, ChertLüdde; Tanya Bonakdar Gallery; P420. Photo: Giorgia Palmisano MBP; p. 25: Courtesy of the artist and Galerie Nathalie Obadia. Photo: Sophia El Mir; p. 26: Courtesy of the artist; p. 27: Courtesy of the artist; p. 28: Courtesy of the artist.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht op gehele of gedeeltelijke reproductie in welke vorm dan ook. / All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

© 2026 Contour Biennale, de uitgever, de auteurs, de deelnemers / the editor, the authors, the participants.

Er is alles aan gedaan om contact op te nemen met de rechthebbenden met betrekking tot auteursrechten en toestemmingen. Onze excuses voor eventuele onopzettelijke fouten of omissies. / Every effort has been made to contact the rightful owners with regards to copyrights and permissions. We apologise for any inadvertent errors or omissions.

COLOPHON

BIENNALE FOR MOVING IMAGE

MECHELEN